

Monitoring médií

1. 7. – 31. 7. 2012

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

Název: Šabatová (ČSSD): Proč by senátoři neměli vracet návrh novely zákona o sociálně-právní ochraně dětí
Zdroj: parlamentnilisty.cz
Datum: 01.07.2012
Číslo: 183
Rubrika: Politici voličům
Autor: cssd.cz
Odkaz: <http://www.parlamentnilisty.cz/article.aspx?rubrika=1338&clanek=237984>
Zkratka zdroje: YZH5

Klíčová slova: sociálně (8), sociální (6), sociálních (3), transformace, sociálnímu, sociálním, službami

Šabatová (ČSSD): Proč by senátoři neměli vracet návrh novely zákona o sociálně-právní ochraně dětí

V červnu schválila Poslanecká sněmovna vládní návrh takzvané velké novely zákona o **sociálně** právní ochraně dětí. V červenci bude návrh projednávat Senát.

Ve Sněmovně se zákon projednával několik měsíců, bylo kolem něho mnoho vzrušených diskusí, konaly se odborné semináře s velmi různou skladbou odborníků. Sociálnědemokratičtí poslanci zákon nakonec nepodpořili. Všichni, kteří byli přítomni, se zdrželi hlasování. Myslím, že to nebylo správné.

Jde totiž o první, avšak zásadní krok směrem k reformám (změnám), které mají zlepšit péči o děti, o něž se nemohou starat vlastní rodiče. Ve sněmovní a částečně i mediální debatě se **transformace** velmi složitého a mnohvrstevného systému soustředila mnohdy na to, zda se mají či nemají rušit kojenecké ústavy. A to i přesto, že se o tom návrh novely ani nezmiňuje.

Zákon má nově definovat smysl a cíle **sociálně**-právní ochrany dítěte: "Předním hlediskem **sociálně**-právní ochrany je zájem a blaho dítěte, ochrana rodičovství a rodiny a vzájemné právo rodičů a dětí na rodičovskou výchovu a péči. Přitom se přihlíží i k širšímu **sociálnímu** prostředí dítěte." Na první pohled je to banalita, ale v českém prostředí **sociálních** pracovníků a zaměstnanců ústavních zařízení a soudů vůbec není zvnitřnělá skutečnost, že práva dětí je třeba vykládat v souladu s právem na rodinný život. Současná dikce zákona a především praxe tuto prostou pravdu neodráží. V posledních letech byla Česká republika opakovaně odsouzena Evropským soudem pro lidská práva za nepřiměřený zásah do rodinného života, tedy za nevhodný způsob ochrany dětí. Výbor pro práva dítěte, kontrolní mechanismus Úmluvy o právech dítěte (OSN), kritizuje kromě mnoha jiných skutečností příliš vysoký počet dětí umístěných v ústavní výchově v České republice. Na úskalí procesu umístění dítěte do ústavní výchovy a zejména na nepřipustné důvody tohoto umístění upozorňuje již delší dobu také judikatura českého Ústavního soudu a Nejvyššího soudu ČR. Ten jasně stanovil, že "Důvodem pro nařizování ústavní výchovy dítěte nemohou být samy o sobě materiální nedostatky rodiny, zvláště pak její špatné bytové poměry."
(http://www.nsoud.cz/JudikaturaNS_new/ns_web.nsf)

Novela zákona, bude-li schválena, také uloží pracovníkům státní správy a samosprávy, aby opatření **sociálně**-právní ochrany na sebe navazovala a vzájemně se ovlivňovala. Přednost mají ta, která zabezpečí řádnou výchovu a příznivý vývoj dítěte v jeho rodinném prostředí, a není-li to možné, pak v náhradním rodinném prostředí.

Novela zákona má zavést pojem standardy kvality **sociálně**-právní ochrany a standardy **sociální** práce s klientem, definovat i další oblasti, jichž se standardy budou týkat. Uloží povinnost vypracovat individuální plán ochrany každého dítěte a pořádat ve spolupráci s rodiči dítěte a odborníky případové konference.

Podstatnou věcí je, že má uložit povinnost poskytovat pěstounům poradenskou pomoc související s přijetím dítěte, včetně speciální přípravy k přijetí dítěte pěstounem na přechodnou dobu; zcela nově se určuje časový rozsah přípravy pro pěstouny, a to nejméně 48 hodin, a pro pěstouny na přechodnou dobu nejméně 72 hodin. Rozsah práv a povinností, specifikovaných dle konkrétních potřeb dítěte a rodiny, upraví dohoda o výkonu pěstounské péče nebo jej určí správním rozhodnutím obecní úřad obce s rozšířenou působností, případně krajský úřad. Určí se také výše odměny pěstouna, na rozdíl od dosavadního dávkového systému se zavede systém podobný pracovněprávnímu vztahu, podobně jako například ve Francii, včetně důchodového pojištění.

Je s podivem, kolika mýty je novela zákona opředená. Pročetla jsem si sněmovní rozpravu, konanou před přijetím návrhu zákona, abych se dopátrala toho, proč sociálnědemokratičtí poslanci pro zákon nakonec nehlasovali. V debatě vystoupila z ČSSD prakticky jen poslankyně Milada Emmerová. Ta však nepolemizuje s žádným ustanovením zákona. Pouze vyjádřila názor, že norma je koncipována bez účasti odborníků z praxe. Zdá se jí být podezřelé, že by se měly valorizovat odměny pěstounů, když důchodcům se valorizace krátí. Neurčitě vyjadřuje obavy o kvalitu pěstounské péče. Argumentace nebyla v jejím projevu žádná, vystoupení budí podezření, že Milada Emmerová návrh zákona nečetla.

Jistě si lze představit ještě další opatření reformy, zaměřené na jiné směry politiky ministerstva práce a **sociálních** věcí. Lepší však zhusta bývá nepřítelem dobrého. V připravované změně zákona nevidím žádné problematické ustanovení, které by mohlo nějak poškodit dítě. Naopak, je v něm obsažena řada ustanovení, jež mohou významně zkvalitnit práci orgánů **sociálně**-právní ochrany: návrh novely jasněji definuje zájem dítěte, sjednocuje metodické postupy, zvyšuje nároky nejenom na pěstouny, ale i na orgány **sociálně**-právní ochrany, resp. pověřené osoby, nově stanoví podmínky, v nichž péči zajišťují zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, a také vymezuje lepší zabezpečení pěstounů.

Chci zdůraznit, že vládní návrh novely zákona není v žádném případě návrhem neoliberalní či neokonzervativní pravice, i když ho podává neoliberalně-konzervativní vláda. V dnešní Evropě a světě musí i tato vláda někdy respektovat moderní tendence při ochraně lidských práv, a také práv dítěte. Na koncipování návrhu se v České republice podíleli odborníci, kteří jsou nestraničtí, a kteří představují, pro svou ideovou a praktickou spolupráci s odborníky dalších evropských zemí personální potenciál využitelný vládou, která přijde po vládě "šílených a asociálních reforem", tedy vláda **sociální** demokracie. Tito odborníci jsou postojem dnešní české **sociální** demokracie rozčarováni. Je pro ně argumentem, že čeští **sociální** demokraté problematice nerozumějí a v politické slepotě stranického antagonismu hájí jen krátkodobé zájmy konzervativních **sociálních** pracovníků a zaměstnanců

ústavních zařízení, působících v ústavech pro děti. A že vůbec nepřihlíží k tomu, čeho mnohé západní evropské společnosti při ochraně dítěte dosáhly a kam směřují. Nic o tom ani nevědí.

Problém tedy nespátřuji v žádném případě v tom, že zákon bude přijat. Naopak, měl by být přijat, bude rozhodně posunem k lepšímu. Obávám se spíš toho, že úspěch tolik potřebné reformy, která si vytkla za cíl zkvalitnit péči o ohrožené děti a jejich rodiny včetně snížení jejich počtu v ústavní péči, může být ohrožován neexistencí zákona o **sociálním** bydlení, drastickou likvidací dávkových systémů, chybějícími **službami** pro rodiny v obtížné situaci a nedostatečným počtem pracovníků **sociálně**-právní ochrany. To by mělo být pro **sociální** demokraty výzvou k přípravě komplexní **sociální** a prarodinné politiky, ale nikoliv důvodem k odmítnutí předmětné novely.

{relatedarticles title="Psali jsme:" tag="ochrana dětí" count="5" /}

URL| <http://www.parlamentnilisty.cz/article.aspx?rubrika=1338&clanek=237984>

Název: Ministerstvo práce zkouší sociální karty
Zdroj: ČT 1
Datum: 02.07.2012
Pořadí: 8
Moderátor: Jan ZIKA
Hosté: Jaromír DRÁBEK, Václav KRÁSA, Jiří REICHL
Zkratka zdroje: TVT1
Rozsah: 00:01:23
Čas vysílání: 12:08:40

Klíčová slova: **sociálních (4), sociální, péči, ústavů**

Ministerstvo práce zkouší sociální karty

Jan ZIKA, moderátor:

Ministerstvo práce a **sociálních** věcí začíná se zkušebním provozem **sociálních** karet. Na průkazky budou lidé nově pobírat většinu dávek a příspěvků. Šéf resortu Jaromír Drábek přitom čelí kritikům. Podle rady zdravotně postižených bude nový systém komplikovanější.

redaktor:

Zhruba dva týdny, to je limit, který si ministerstvo práce a **sociálních** věcí dalo na to, aby odhalilo slabá místa systému, kterým má ročně protéct 80 miliard korun. Na takzvané S-Karty má v budoucnu směřovat většina dávek s výjimkou důchodů a nemocenské.

Jaromír DRÁBEK, ministr práce a **sociálních** věcí /TOP 09/ /24. 1. 2012/:

To znamená, dávek státní **sociální** podpory, dávek hmotné nouze, dávek pomoci osobám se zdravotním postižením a příspěvku na **péči**.

redaktor:

Peníze lidí dostanou na účet a budou je tak moci vybrat z bankomatů nebo převádět. Klasické složenky budou ze hry a to je jeden z hlavních důvodů, proč na projekt míří kritika. Konkrétně od Národní rady osob se zdravotním postižením. Ta S-Karty dokonce napadla u soudu. Neúspěšně.

Václav KRÁSA, předseda, Národní rada osob se zdravotním postižením /24. 6. 2012/:
Žádný bankomat není bezbariérový, ti lidé se prakticky nedostanou ke svým dávkám.

Jiří REICHL, mluvčí, Generální ředitelství Úřadu práce ČR /24. 6. 2012/:
Budou vydávány takzvané dodatkové karty pro ředitele **ústavů** nebo pro opatrovníky, kteří se o ty lidi starají.

redaktor:

Novinku kritizují i opoziční poslanci a odbory. Ty tvrdí, že výhody nepocítí klienti, ale banky. Ministr Drábek projekt obhajuje, jednak úsporami a pak zvýšením komfortu. Ostrý start karet ministerstvo plánuje na leden, do té doby musí vydat skoro milion kusů.

Název: Novela zákona o sociálně právní ochraně dětí
Zdroj: Radio Impuls
Datum: 02.07.2012
Pořadí: 1
Moderátor: Václav MORAVEC
Hosté: Ria ČERNÁ, Marie VODIČKOVÁ, Petra BINKOVÁ
Zkratka zdroje: ROR9
Rozsah: 00:19:58
Čas vysílání: 18:01:15

Klíčová slova: sociálně (8), sociálních (7), sociální (6), transformaci, služeb, služby, sociálního

Novela zákona o sociálně právní ochraně dětí

Václav MORAVEC, moderátor:

Snížit počet dětí v ústavech a podpořit pěstounskou péči, to si slibuje od novely zákona o **sociálně** právní ochraně dětí ministerstvo práce a **sociálních** věcí. Změna zákona už prošla dolní parlamentní komorou. Část nevládních organizací před změnou systému péče o ohrožené děti varuje. Podle uskupení 26 organizací na pomoc dětem ale v České republice zatím nefunguje nábor pěstounů. Tady jsou slova Rii Černé ze sdružení Amalthea:

Ria ČERNÁ, sdružení Amalthea:

V současné době v České republice neprobíhá aktivní vyhledávání ve smyslu, že bychom vyzývali lidi, aby se stali pěstouny, že bychom ji i vysvětlovali, co to vlastně znamená. Opravdu se čeká na to, kdo přijde, takže často přicházejí lidé, kteří takzvaně chtějí dítě, ale nepřichází ve smyslu, já bych chtěl nabídnout svoje místo dítěti, protože mám na to ještě sílu, kapacitu, chuť, odvahu a trpělivost. Prestiž pěstouna ve společnosti není příliš vysoká.

Václav MORAVEC, moderátor:

Zaznamenalo letos v únoru Rádio Impuls slova Rii Černé ze sdružení Amalthea. Novela zákona o **sociálně** právní ochraně dětí sice zvyšuje dávky péčovské péče na osm tisíc korun a pro první období bude zapotřebí, aby v České republice vzniklo 300-500 profesionálních péčovských rodin. Nejen o tom bude řeč v následujících minutách, pozvání přijala předsedkyně Fondu ohrožených dětí Marie Vodičková. Vítejte po čase v Radiu Impuls, přeji hezký dobrý večer.

Marie VODIČKOVÁ, předsedkyně Fondu ohrožených dětí:

Dobrý večer.

Václav MORAVEC, moderátor:

Před 23 lety se začal psát příběh vaší nové profesní kariéry, kdy jste opustila prokuraturu a založila Fond ohrožených dětí. Kdy jste si v rámci těch uplynulých 23 let řekla, hůř už být nemůže?

Marie VODIČKOVÁ, předsedkyně Fondu ohrožených dětí:

Tak to ani nevím, já myslím, že tak průběžně bylo dost zle, ale vždycky jsem věřila tomu, že se to zase zlepší. Bez toho optimismu by to asi nešlo.

Václav MORAVEC, moderátor:

Máte ho i v současnosti, když upozorňujete na zánik Klokánků kvůli novele zákona o **sociálně** právní ochraně?

Marie VODIČKOVÁ, předsedkyně Fondu ohrožených dětí:

Ano, určitě mám optimismus, protože už jenom proto, že máme vlastně v péči 500 dětí a tak nevím, co by ten stát s nimi dělal, kdyby to chtěli úplně jaksi zlikvidovat. Pravda je, že tam dali nějaké teda přechodné období a možnosti výjimek, ale proč máme fungovat na výjimkách, to skutečně nevím.

Václav MORAVEC, moderátor:

Jinak řečeno když se podíváte na ten zákon, jak prošel Poslaneckou sněmovnou, je to lepší, než jste čekala?

Marie VODIČKOVÁ, předsedkyně Fondu ohrožených dětí:

Je to o něco lepší. Je to lepší v tom, že už to není ta úplná likvidace, že se v tom dá žít, ale dosti prostě obtížně.

Václav MORAVEC, moderátor:

Pokud byste měla říci, kde je hlavní problém, laikům vysvětlit, jak by ta charakteristika vypadala?

Marie VODIČKOVÁ, předsedkyně Fondu ohrožených dětí:

Tak pokud se týká Klokánků, tak tam je asi největší problém v tom, že se zavádějí lhůty správního řízení na výplatu státního příspěvku, na péči, ty naše děti, takže teď ten státní příspěvek chodí s dvouměsíčním zpožděním a ty dva měsíce my jsme schopni zálohovat z darů veřejnosti, ale kdyby se to mělo zpozdít o další 2-3 měsíce, což ta novela umožňuje, tak těžko bychom tedy ty peníze někde našli, leda že by nám stát dal urychleně nějakou mimořádnou dotaci a to se taky nedá moc očekávat.

Václav MORAVEC, moderátor:

Když se člověk podívá na FOD zpravodaj, tedy zpravodaj, který vy vydáváte pravidelně a kde žádáte o příspěvky lidí na Klokánky a na Fond ohrožených dětí, pocítili jste zásadně v těch uplynulých 3-4 letech důsledky ekonomické krize, že lidé také dávají méně peněz na Fond ohrožených dětí?

Marie VODIČKOVÁ, předsedkyně Fondu ohrožených dětí:

Je to pravda, bohužel, asi o polovinu se snížily ty příspěvky. Ale prostě i tak jsme za ně strašně vděční a nebýt toho, tak bychom fungovat nemohli. Pořád to pokrývá asi třetinu našich nákladů.

Václav MORAVEC, moderátor:

Myslíte, že ta novela zákona o **sociálně** právní ochraně dětí, která je teď v Senátu, takže zkratka má také umocnit a zmenšit prostor pro vás jako nevládní neziskové organizace, protože ministerstvo jasně říká, že v těch posledních čtyřech letech se zvýšil počet prostředků státu, které jdou i za vámi a že je daleko lepší, aby to šlo přímo k pěstounským rodinám.

Marie VODIČKOVÁ, předsedkyně Fondu ohrožených dětí:

No, to je pravda, zřejmě to je ten jeden cíl. No tak my na ty děti vlastně pobíráme státní příspěvek, který je nižší, než který budou mít profesionální pěstouni, když budou mít jedno dítě.

Václav MORAVEC, moderátor:

Pro srovnání, mluvil jsem o osmi tisících korunách, kolik vy dostáváte na jedno dítě?

Marie VODIČKOVÁ, předsedkyně Fondu ohrožených dětí:

Takhle, profesionální pěstouni, to znamená ti, kteří se budou starat na přechodnou dobu, tak budou mít za jedno dítě nebo i za žádné, když zrovna nebudou mít, dvacet tisíc hrubého plus na dítě zhruba pět tisíc průměrně, od asi pěti do devíti tisíc podle věku a zdravotního stavu dítěte. A my tedy podle té novely bychom měli mít 22.800 bez ohledu na věk na jedno dítě měsíčně. Takže je to ještě míň. Ale o to nejde. My tam musíme z toho vlastně financovat **sociální** pracovníky, psychology, vlastně terapeutky a samozřejmě tety, které se o ty děti starají. Takže tam jsou největší náklady ty mzdové.

Václav MORAVEC, moderátor:

Vy jste například letos 15. února zmiňovali, že Klokánky jen v Praze musely v loňském roce odmítnout 320 dětí. Dá se říci, že ona novela zákona o **sociálně** právní ochraně dětí může zmírnit i tu, řekněme ten převis takříkajíc nabídky před poptávkou?

Marie VODIČKOVÁ, předsedkyně Fondu ohrožených dětí:

To si bohužel nemyslím. Jinak za celou republiku to loni bylo 1181 dětí, které jsme museli odmítnout. Celkem máme teď kapacitu 500 a přijali jsme nově teda 610 dětí. Dokud tady nebude **sociální** bydlení a dokud rodiny nebudou mít takovou podporu, rodiny, které nemohou třeba ani si vydělávat, protože těžko někdo třeba zaměstná matku s dítětem, s malým teda, tak potom těch dětí bude nejen u nás, ale i ve všech ústavech ještě více než teď a dokonce teď když se uvažuje o tom, že se zase sníží podpora, příspěvek na bydlení, no tak to už si vůbec neumím představit. Protože sice se říká, že z důvodů hmotné a finanční nouze nelze děti odebírat z rodin, ale ti rodiče nám je vodí sami, protože málokdo chce být s dětmi někde na ulici pod mostem a třeba oni sami jdou k příbuzným nebo ke známým, ale už s těmi dětmi to není tak možné. Velmi často teď přijímáme skupiny sourozenců. To je

5-6 sourozenců, rodiny, které se ocitnou na ulici a vlastně oni sami se někde tedy protlučou, ale s pěti dětmi je to dosti těžké.

Václav MORAVEC, moderátor:

Rozumím-li správně vašim slovům, tak letos očekáváte daleko větší převis těch dětí, které jste museli odmítnout, že můžete překonat i hranici možná dvou tisíc dětí kvůli špatné **sociální** situaci rodičů?

Marie VODIČKOVÁ, předsedkyně Fondu ohrožených dětí:

Může to tak být, ale hlavně jestli začne platit teda ten záměr, že se sníží opět tedy příspěvek na bydlení, já celkem nechápu to, že ministerstvo třeba neuzákoní nějakou speciální **sociální** dávku tak, aby rodiny, které dětem neubližují a jsou schopné je zajistit po stránce citové a prostě se o ně starat tak jako rodiče, proč nemohou dostat takovou dávku, která by pokryla prostě náklady na bydlení. Bylo by to mnohem lacinější, než když jsou děti někde v ústavech nebo i v té pěstounské péči nebo tedy jako třeba u nás samozřejmě. Já nevím, jestli se tady bude očekávat, že můžou rodiny s dětmi být na ulici tak, jako jsou teď tedy dospělí a někde zmrznou v zimě a podobně.

Václav MORAVEC, moderátor:

Jaké pro to máte vysvětlení? Myslíte, že to je opravdu koncepční věc? Vy dlouhá léta upozorňujete na to, že by v rámci koncepčních materiálů, síly jednotlivého ministra na vládě bylo lepší, aby v České republice existovalo ministerstvo pro rodinu. O tom mluvíte 20 let.

Marie VODIČKOVÁ, předsedkyně Fondu ohrožených dětí:

To určitě, to bohužel se zatím nedaří, takže je to celé roztříštěné. To mimochodem také kritizoval výbor OSN pro práva dítěte, i to, že je u nás nedostatek **sociálních** pracovníků. V podstatě musím ještě říct, že ta novela si vůbec neumím představit, jak bude působit na tu **sociální** práci těch OSPODů nebo orgánů **sociálně** právní ochrany dětí, protože teď už je těch pracovníků málo, mají zhruba 360 případů ročně nebo prostě rodin na starosti a teď ještě mají spisovat nějaké plány ochrany, vyhodnocování pravidelně, konat konference rodičů a všech odborníků, tak kdyby dělaly jenom tohle, tak už myslím na ten terén jim vůbec nezbude čas.

Václav MORAVEC, moderátor:

Česká policie do května letošního roku pátrala už bezmála po dvou tisícovkách dětí. Loni jich bylo zhruba 6,5 tisíce. Petra Binková z odboru prevence kriminality ministerstva vnitra k tomuto číslu poznamenává:

Petra BINKOVÁ, odbor prevence kriminality ministerstva vnitra:

Za posledních pět let se v České republice pohřešuje mezi 6,5 tisíci až k osmi tisícům. Většina spadá na děti mezi 15 a 18 lety, které utíkají z ústavů. Číslo se rovněž radikálně sníží, uvědomíme-li si, že jedno dítě může utéct například 15x. Přesto problém pohřešovaných dětí v naší republice je a my se mu intenzivně věnujeme.

Václav MORAVEC, moderátor:

Zaznamenalo letos 22. května Rádio Impuls slova Petry Binkové z odboru prevence kriminality českého ministerstva vnitra. Připouští předsedkyně Fondu ohrožených dětí Marie Vodičková, která je hostem dnešních Impulsů, že ta **sociálně** právní ochrana dětí v České republice potřebuje odklon od

ústavní péče a důsledkem té ústavní péče mohou být právě děti a jejich útky, protože děti se v těch ústavech necítí dobře?

Marie VODIČKOVÁ, předsedkyně Fondu ohrožených dětí:

Tak jistě, že reforma tady potřeba je, ale není možné tady udělat takovou revoluci ode zdi ke zdi a hlavně tady není nic jiného místo tedy těch zařízení a ta ústavní zařízení by se mohla skutečně ještě víc třeba přiblížit takové té individuální péči a péči v rodině. Ale fakt je, že ty děti, které utíkají z těch výchovných ústavů, tak to jsou děti ve větším procentu skutečně problémové, které by utíkaly třeba odevšud, protože prostě potřebují svobodu, chtějí, já nevím, drogy a prostě mají úplně jiný životní styl.

Václav MORAVEC, moderátor:

Ale transformovat ústavní péči by podle vás bylo dobré, nicméně tady nejde o **transformaci**, ale chápu-li správně vaše slova o extrémním druhém řešení, které se týká vrhnutí dětí jenom do pěstounské profesionální péče s tím, v první fázi bude zapotřebí nějakých 300-500 pěstounských rodin?

Marie VODIČKOVÁ, předsedkyně Fondu ohrožených dětí:

No právě to je, prostě najít takové množství kvalitních pěstounů, já teda sama vlastně jsem měla děti v pěstounské péči a vím, jak je pro děti strašně důležité, aby někomu patřily, aby prostě měly tu rodinu, měly tu mámu a tátu. Jenomže teď se nově ta pěstounská péče jaksi podává tak, že ten pěstoun si nesmí ty děti přivlastňovat, že to vlastně není osvojení a že je má jakoby propůjčené a má se snažit ty děti jako vrátit vlastním rodičům. No, jenomže většině těch dětí nemá šanci na návrat do rodiny. Tak právě pro ty děti, těm je celkem jedno, jestli je to osvojitel nebo pěstoun, ale oni chtějí mít někoho jako rodiče. Takže i tady vůbec teda ten přístup k té pěstounské péči mi přijde takový trochu podivný, protože jestliže jsou důležité samozřejmě citové vazby, tak nemůžu na jednu stranu říkat dítěti, hele, ty nejsi můj nebo ty jsi tady jenom na chvíli a ty se vrátíš domů. Prostě je potřeba tady mít několik typů třeba pěstounské péče. Samozřejmě tam, kde jsou rodiče někde, já nevím, buď v krátkodobém výkonu trestu nebo hospitalizování nebo z nějakých důvodů se nemohou starat, ale jinak jsou to dobří rodiče a děti je mají rádi, tak to je něco jiného. Ale ...

Václav MORAVEC, moderátor:

Ani ta novela neumožňuje podle vás větší rozčlenění pěstounské péče, jak říkáte, typy, které by byly zapotřebí právě kvůli dětem a jejich podmínkám?

Marie VODIČKOVÁ, předsedkyně Fondu ohrožených dětí:

Ne, tady se vychází, že jsou to pěstouni a tím jsou profesionálové nebo prostě musejí k těm dětem mít vztah jako profesionální a ne jako rodičovský v podstatě, takhle se to někde taky říká, tak to mě přijde dost divné. Jsou děti, které nemají šanci na návrat do rodiny a tam by ten pěstoun měl fungovat zhruba tak jako osvojitel s tou výjimkou, že dostává nějaký příspěvek na ty děti. Ale citově by ty děti měl přijmout jako svoje děti. Ty děti potřebují někomu patřit a cítit se tam jako doma. Já si vůbec neumím představit, já jsem měla jednu dceru třeba osvojenou, zbytek byl v pěstounské péči, ale že bych jedné té osvojené říkala, hele, ty jsou jako moje a vy ne tedy, to je úplně absurdní.

Václav MORAVEC, moderátor:

Umíte si odpovědět už na otázku, zda to je jenom nezkušenost ministerstva práce a **sociálních** věcí, že s tou novelou přišla, že to je takříkajíc amatérismus nebo je to záměr?

Marie VODIČKOVÁ, předsedkyně Fondu ohrožených dětí:

Tak já si to celkem vůbec neumím vysvětlit. Některá ta ustanovení mi tam připadají naprosto absurdní úplně. Nevím, jestli třeba pokud jde o ty Klokánky, které tady cizí delegace ať už od Švýcarů nebo po Vietnamce tedy obdivují, tak v podstatě tam je třeba ještě další ustanovení, že za každý den nepřítomnosti dítěte v zařízení delším než dva dny za sebou jdoucí se ten příspěvek krátí. Tak my v létě samozřejmě s těmi dětmi vyjíždíme ven na pobyty nebo jezdí děti do ozdravoven, někdy jsou hospitalizované, někdy jezdí na školy v přírodě, takže my bychom za tu dobu nedostali žádný příspěvek, přičemž samozřejmě to musíme platit a držet jim místo. A to když jsem jim říkala, že to je úplně absurdní, tak za dva měsíce nám tam vypadne třeba o prázdninách nebo si je budeme schválně mět držet v tom zařízení, nikam je nepouštět, aby, neuvěřitelné.

Václav MORAVEC, moderátor:

Pokud byste šli v duchu zákona, tak byste mohli motivovat ty děti, aby byly jenom u vás, respektive abyste je zavřeli a měli pod zámekem? Je to ekonomicky výhodné.

Marie VODIČKOVÁ, předsedkyně Fondu ohrožených dětí:

Ano, je to v podstatě možná existenční nutnost, by to byla, protože na těch 500 dětí tedy ten státní příspěvek je 10,5 milionu teď měsíčně, z čehož ale my čtyři miliony vrátíme okamžitě na odvodech z mezd do státního rozpočtu, no a zbytek je tedy na provoz, převážně jsou to samozřejmě náklady na mzdy, přičemž naše tety mají průměrně 15 tisíc hrubého, což rozhodně není nějak moc a ony tam dělají dva úvazky. To je jedno. Jiné jsou tam věci, například že bychom mohli dál fungovat ať už v nových zařízeních nebo v těch starých, tak vlastně musí tam být nějaké závazné stanovisko krajského úřadu, i když se splní všechny podmínky, tak oni můžou říct, že tam to zařízení buď chtějí nebo nechťejí, protože ho údajně nepotřebují. Já si nemyslím, že by některý krajský úřad řekl, že to nepotřebuje, protože jim tam umísťujeme děti, ale prostě proč taková, tak nechávat takovou jakoby libovůli úřadů, když u jiných nějakých třeba **sociálních služeb** nebo nikde jinde u žádných organizací se to nechce. Jenom u **sociálně** právní ochrany.

Václav MORAVEC, moderátor:

Připomínám, že hostem u mikrofonu Rádia Impuls je dnes předsedkyně Fondu ohrožených dětí Marie Vodičková. Rok co rok jsme svědky nárůstu odhalených případů týrání a zneužívání dětí. Dá se tedy říci, že je to dobře, protože se společnost víc věnuje a lidé, ať už sousedi nebo učitelé či zdravotníci, odhalují tyto případy?

Marie VODIČKOVÁ, předsedkyně Fondu ohrožených dětí:

No, částečně to tím může být skutečně, že jsou lidé všímavější, ale já si myslím, že se to zhoršuje i v důsledku zhoršování té **sociální** situace lidí, existenční nejistota, to všechno vede potom ke stresu a k tomu, že se vůči dětem ti rodiče začnou chovat špatně.

Václav MORAVEC, moderátor:

Jinak řečeno tedy podle vás roste i procento týraných a zneužívaných dětí ve společnosti?

Marie VODIČKOVÁ, předsedkyně Fondu ohrožených dětí:

Já si myslím, že roste, bohužel. To jde celkem ruku v ruce, protože ta existenční nejistota vede, já nevím, k alkoholismu, potom k tomu, že ty drogy, v podstatě hledají ti lidé únik v tomto a potom na ty děti pak už nemají ani co do pusy tedy, takže skutečně k nám někdy přijdou děti tak vyhladovělé, že v podstatě trvá měsíce, než se takzvaně dojí. A jsou tam třeba šťastné, že mají hračky, že mají vůbec kde nějakou postel, teplo. Přitom ti rodiče kdyby měli skutečně kde bydlet a ty takzvané **služby**, my jsme třeba navrhovali už před lety, aby stát podpořil takové jakoby Klokánky pro celé rodiny nebo chráněné bydlení pro celé rodiny, kde by vlastně byla třeba nějaká ta teta, ať už na jeden ten byt nebo na víc, která by tam garantovala, že o ty děti bude dobře postaráno. Samozřejmě by to muselo být se souhlasem těch rodičů, kteří když by nechtěli o dítě přijít, tak by měli takovouto možnost bydlení a současně ale i **sociálního** dozoru a pomoci. To by, myslím, prospělo třeba i v případech rodičů, kteří jsou nějak psychicky nemocní a kde hrozí potom, v případech jejich dekompenzace vysloveně jde dítěti o život.

Václav MORAVEC, moderátor:

Je to jenom o penězích, proč ministerstvo práce a **sociálních** věcí na tyto myšlenky neslyší?

Marie VODIČKOVÁ, předsedkyně Fondu ohrožených dětí:

Já si myslím, že ne, protože těch peněz všude je tolik a jdou takovým směrem, ale rozhodně nejdou...

Václav MORAVEC, moderátor:

Ministr práce a **sociálních** věcí jasně říká, že těch peněz je naopak málo a že je zapotřebí je zacílit tam, kam by měly jít, nikoliv je drolit mezi příjemce **sociálních** dávek, kteří ty peníze nepotřebují.

Marie VODIČKOVÁ, předsedkyně Fondu ohrožených dětí:

No tak já bych chtěl vidět pana ministra, jestli by vyšel tady s těmi dávkami, které jim určil, těm rodinám, jak by se mu teda žilo. Ale prostě to je na jednu stranu se tady zhoršují podstatně podmínky pro život rodin, které by jinak tedy mohly dobře fungovat, a na druhou stranu se tady podporuje péstounská péče poměrně výrazně, pokud jde o ty profesionální, ty přechodné péstouny, ale pokud jde třeba o prarodiče, tak těm se ta odměna v podstatě ve větší míře zřejmě sebere, většinou těch prarodičů. Takže kdyby to aspoň nechali, jsme chtěli, aby to nechali aspoň těm, co už to teď pobírají, tu odměnu, a mají hospodaření na to jaksi nachystané, mohli si vzít nějaké půjčky, úvěry třeba, aby se o ta vnoučata mohli postarat. No tak když se jedná o dvě děti, tak to je odměna 6800 a to je poměrně velký zásah do rozpočtu, když najednou nedostanou nic. Takže na jednu stranu se říká, že ta novela podporuje péstounskou péči, ale přitom téměř polovinu těch péstounů jaksi poškodí.

Václav MORAVEC, moderátor:

Konstatuje předsedkyně Fondu ohrožených dětí Marie Vodičková, která byla hostem dnešních Impulsů. Děkuji za rozhovor s vámi a těším se příště na shledanou.

Marie VODIČKOVÁ, předsedkyně Fondu ohrožených dětí:

Děkuji také, na shledanou.

Václav MORAVEC, moderátor:

Takové byly dnešní Impulsy s Marií Vodičkovou. Přepis stejně jako videozáznam tohoto rozhovoru najdete na našich internetových stránkách, podívejte se na www.impuls.cz.

Název: Terezie Sverdlinová: Děti končí v ústavech často zbytečně
Zdroj: profit.cz - main page
Datum: 05.07.2012
Odkaz: <http://profit.tyden.cz/clanek/terezie-sverdlinova-deti-konci-v-ustavech-casto-zbytecne/>
Zkratka zdroje: WD_D

Klíčová slova: sociálních (4), služby (2), sociálně (2), transformaci (2), služeb, sociálními
Terezie Sverdlinová: Děti končí v ústavech často zbytečně

<http://profit.tyden.cz/clanek/terezie-sverdlinova-deti-konci-v-ustavech-casto-zbytecne/>

Název: Boj kvůli chráněnému bydlení pro autisty
Zdroj: ČT 1
Datum: 05.07.2012
Pořadí: 15
Moderátor: Jan ZIKA
Hosté: Barbora LUKŠOVÁ, Růžena BERÁNKOVÁ, Marie HORÁČKOVÁ, Aleš RYŠÁNEK, Jana HUBOVÁ, Pavel THEINER
Zkratka zdroje: TVT1
Rozsah: 00:02:05
Čas vysílání: 12:15:53

Klíčová slova: chráněné (2), bydlení (2)
Boj kvůli chráněnému bydlení pro autisty

Jan ZIKA, moderátor:

V Mokré-Horákově na Brněnsku má vzniknout **chráněné bydlení** pro 4 dospělé autisty. Ti se v domě pod dohledem vychovatele mají učit samostatnosti. Proti stavbě se ale ostře staví obyvatelé sousedního domova důchodců.

Barbora LUKŠOVÁ, redaktorka:

Na jedné straně senioři z místního domova důchodců, na druhé vedení obce Mokrá-Horákov. Už několik týdnů spolu obě skupiny bojují o zahradu sousedící s domovem. Místo, kde by mělo vyrůst **chráněné bydlení** pro autisty.

Růžena BERÁNKOVÁ, seniorka:

Víme, co to je, když dítě v rodině je nějak nemocný, to trpí celá rodina, ale proč byste s tím měli trpět

my, kterým je nám tady 90 let.

Barbora LUKŠOVÁ, redaktorka:

Navíc se místní důchodci bojí, že kvůli domu přijdou i o zahradu se stromy. A tak začali sepisovat petice.

Marie HORÁČKOVÁ, seniorka:

Tady na to není už vůbec žádný místo, tak to, co oni chtějí stavět, chtějí sebrat, poslední kousek zeleně.

Barbora LUKŠOVÁ, redaktorka:

Vedení obce přitom plánovalo, že za 13 milionů korun postaví 4 autistům rodinný dům, do kterého se přestěhují za tři roky. A tak dlouho vybírali tu nejvhodnější lokalitu.

Aleš RYŠÁNEK, starosta:

Obec tenhle ten pozemek vytipovala, myslela si, nebo mysleli jsme si, že dvě sociální skupiny vedle sebe mohou soužit a že se můžou tyhle ty služby doplňovat.

Barbora LUKŠOVÁ, redaktorka:

Do domu by se měly nastěhovat čtyři dívky starší 18 let. Společně s pečovatelkou by tu měly strávit celý život.

Jana HUBOVÁ, předsedkyně, Centrum komunitního plánování:

Já mám 18letou dceru, která má poruchu autistického spektra. Je správné, aby lidé, kteří mají handicap, měli možnost žít důstojný samostatný dospělý život s tou mírou podporu, kterou budou potřebovat tak, aby se mohli dále rozvíjet.

Barbora LUKŠOVÁ, redaktorka:

Lidé s autismem nedokážou porozumět mezilidským vztahům a navazovat sociální kontakty. Pro okolí však nebezpeční nejsou.

Pavel THEINER, psychiatr:

Autističtí lidé nejsou nějak víc agresivní, než je běžná populace. K té agresivitě třeba dochází, když jsou v nějakých ústavech, kde není vyhověno těm jejich potřebám.

Barbora LUKŠOVÁ, redaktorka:

Autismus jako diagnóza byl v České republice uznán před 18 lety. Každé 110.dítě, které se v zemi narodí, trpí touto chorobou. Barbora Lukšová, Česká televize, Brno.

Název: Kojenecké ústavy máme jen my, Rumuni a
Zdroj: OnaDnes
Datum: 09.07.2012
Str.: 8
Číslo: 28

Rubrika: Interview
Autor: text: kristina komůrková
Odkaz: <http://ona.idnes.cz/>
Zkratka zdroje: CYOD

Klíčová slova: péči (9), péče (7), ústavů (6), ústavu (4), sociálně (2), sociální (2), péčí, ústavech

Kojenecké ústavy máme jen my, Rumuni a

Zakladatelka a ředitelka nadace Natama se dlouhé roky zabývá náhradní rodinnou péčí. Po celou tu dobu bojuje za zrušení ústavů pro nejmenší děti a propaguje místo nich pěstounství na přechodnou dobu. Teď doufá, že zákonodárci konečně schválí zrušení kojeneckých ústavů.
Petra Vrtbovská

- Tvrdíte, že pěstounská péče u nás neexistuje. Přitom já znám několik pěstounů. Jak to tedy je?

P. V.: V Česku je pěstounská péče jakousi variací na adopci. Dítě si neosvojím, stanu se jeho pěstounem. Přitom ho chci mít napořád, nepřeji si, aby se stýkalo se svými příbuznými. Jenže to není pěstounství, které má být jen na potřebnou a omezenou dobu a chránit dítě, aby neskončilo v ústavu. Má rodiče, ale teď s nimi nemůže žít – třeba proto, že pijí, jsou ve vězení, mají psychické problémy... Je ale naděje, že se z problémů dostanou a vezmou si ho zpět.

- A když to nevyjde?

P. V.: Rodičům by se měla odebrat rodičovská práva a pro dítě najít adoptivní rodina. Devadesát procent dětí, které jsou nyní dlouhodobě u pěstounů, by mělo být adoptováno. Takhle když povyroste, dobře ví, že jsou „jen“ v pěstounské péči, že pěstouni na ně berou peníze a někde běhá jejich máma a táta, kteří je nechtějí. Přejde puberta a najednou to rupne. Každý totiž potřebujeme vědět, že někam patříme. To pouto v pěstounské rodině je často tak slabé, že pěstouni přestanou děti zvládat, nechtějí s nimi dál žít. A tak je vracejí do ústavů.

- Mnoho lidí má názor, že rodiče, jejichž dítě skončí v kojeneckém ústavu či dětském domově, si ho nezaslouží.

P. V.: Tyhle věci nejsou černobílé. Dnes se často stává, že se sociálně slabší rodiny dostávají do dluhů. O děti se starají, ale protože špatně hospodaří, vystěhují je z domova. Rodiče jdou na ubytovnu, jejich potomci do dětského domova. Stát by se měl snažit udržet tu rodinu pohromadě, protože kromě peněz tam všechno ostatní funguje. Takhle tím nejvíc utrpí děti, které v ústavu po pár měsících začnou psychicky strádat.

- Podle vás by v tuhle chvíli měly putovat do náhradní rodiny.

P. V.: Ano. Ony mají své rodiče, trápí se kvůli nim, chtějí je vidat. Místo v ústavu by měly žít v náhradní rodině, tedy u pěstounů. S rodiči by byly ve styku a po čase by se ukázalo, jestli je možnost se vrátit do původní rodiny, nebo už ne. U nás je v ústavech 22 000 dětí, které měly být v určité fázi svého života v krátkodobé pěstounské péči. Měly by lepší šance pro návrat do své rodiny nebo pro

osvojení. V rámci vyspělých států odkládáme do **ústavů** malé děti jen my, Rusko a Rumunsko.

- Kolik je v Česku rodin, které poskytují tu krátkodobou **pěstounskou péči**?

P. V.: Asi jen deset. Dávají se k nim novorozená miminka. Ti lidé jsou finančně zabezpečeni, protože podle stávajícího zákona stát tuto službu proplácí jen zcela minimálně. Počet těchto **pěstounů** by se měl ale zásadně změnit, pokud bude schválený zákon o zákazu umístování dětí do kojeneckých **ústavů**. Pak bude třeba vybrat a vyškolit nějakých 300 **pěstounů**. Je však třeba, aby byli také kontrolováni a zaručilo se jim určité finanční zázemí. Musí si totiž život uspořádat tak, aby mohli přijímat děti do čtyř let. Ty u nich budou jen na nějaký čas, než se rozhodne o adopci či návratu k biologickým rodičům.

- Liší se zájem o **pěstounskou péči** v rámci republiky?

P. V.: Nejpěstounštější je Moravskoslezský kraj. Ze zhruba 6 000 dětí, které jsou v **pěstounské péči**, je 2 700 tam. Má to několik důvodů. Tamější kraj hodně podporuje velké rodiny, kde bývá osm až deset dětí. **Pěstounům** nabídne k užívání domy, přispěje na auta. Navíc, když se přestalo fírat, narostla nezaměstnanost, **sociální** nejistota je citelná a pro mnoho lidí to bylo zajímavé řešení. Manželé se vrhli na **pěstounství**, mají střechu nad hlavou, peníze a starají se o děti. Já obyvatele tohoto kraje miluju. Jsou to fajn lidé, ošlehaní životem, vše vám řeknou krátce a jasně. Ale stejně bych jim dala maximálně dvě děti, a ne osm. To jsou potom malé dětské domovy, a ne náhradní rodina. Podobně velké rodiny vznikají i v Jihomoravském kraji, ale tam je častým motivem křesťanství.

-

Stává se, že někdo dělá **pěstouna** kvůli těm několikatisícovým příspěvkům?

P. V.: Všichni umíme počítat. Když vám někdo řekne, že budete mít o trochu víc práce, ale o 25 % vyšší příjem, tak to pravděpodobně vezmete. Jestli už máte v **pěstounské péči** čtyři děti, budete přemýšlet, proč nepřibrat ještě dvě. To je srozumitelné. Já ale jako odborník hájím ohrožené děti – ony nepotřebují velkou tlupu. Zažily si svoje, jsou traumatizované a pomůže jim jen to, když jim věnujete obrovské množství pozornosti a objevíte jejich opravdovou duši. To se u **pěstounů** s osmi dětmi stane těžko. Znáám dost takových velkých rodin a jsou to obvykle fajn lidé. Ale řada dětí se po trápení u nich vrátila do **ústavů** nebo šly na psychiatrii. V **pěstounské péči** by neměly být víc než dvě děti, výjimkou je situace, kdy jde o sourozence.

- Prozradte mi, který kraj je na **pěstouny** nejhorší?

P. V.: Praha. Tady jsou maximálně čtyři až šest **žadatelů** za rok. O to víc je tu ale žádostí o osvojení, kolem dvou set ročně, a skoro všichni chtějí zdravá bílá miminka.

- Jaký typ osobnosti se hodí pro **přechodné pěstounství**? Nedovedu si představit, že bych se o dítě starala rok a pak ho měla dát pryč.

P. V.: Někdy se stane, že náhradní rodič dobře ví, že dítě má maminku ve vězení a možná o něj po návratu projeví zájem. Když se tak opravdu stane, začnou se o něj přetahovat. To pak není správně vybraný pěstoun. Ten opravdový by měl podporovat návrat dítěte do původní rodiny, pokud je tam fungující vztah a je to bezpečné. Jinak mezi základní podmínky patří duševní a fyzické zdraví, **sociálně** stabilní zázemí, schopnost se učit, měnit rodičovské stereotypy. Ovšem jakýmsi základním kamenem toho všeho je určitý druh talentu. Ten může mít tatínek, který nadšeně trénuje fotbalový tým pětiletých kluků, vedoucí skautských oddílů mívají dobré dispozice, učitelka nebo vychovatelka, která přes rok učí a v létě jede na dva tábory.

- Poznáte tenhle talent už na první schůzce?

P. V.: Často k nám přijdou lidé, kteří chtějí být pěstouny, a když jim řeknu, že budou mít doma cizí dítě, které bude zlobit, budou napravovat chyby jiných a pak možná odejde, začnou se ošívát. Lidem s tím talentem se při tomhle vyprávění rozsvítí oči. Zajímá je to, chtějí pomoci.

- Žádají o pěstounství i lidé, kteří mají pocit, že tím spasí svět?

P. V.: Ano, bývají z extrémnějších náboženských kruhů. Víím, že určitá náboženská společenství to dokonce dávají svým členům za úkol. Tihle lidé se pak mnohdy uzavrou a nenechají si poradit od odborníků. Děti dusí, mají na ně obrovské nároky. Nedávno jsme tu měli případ třináctileté holčičky, které by dle psychologického vyšetření bylo líp ve zvláštní škole, ale ta rodina si dala za úkol, že vychodí běžnou základku. Jenže ona na to neměla kapacitu a trpěla. Vztahy v rodině se smrskly na nekonečné drilování a očekávání, jestli přinese dobrou známku. Když se tihle lidé objeví jako žadatelé, jsme opatrní. Ono říct si doma v obýváku, že pomůžeme a uděláme dobrý skutek, není dobrá motivace. Lepší je: "Baví nás děti, i když víme, že to bude problematické."

- Stává se, že se lidé přecení?

P. V.: **Péče** o děti je hlubinně psychologická věc. Tam se odehrávají procesy, které člověk nemá úplně pod kontrolou. Maminka může vychovat vlastní dítě a mít za to, že je báječná, ale k tomu přijatému nebude mít stejný vztah. Bude jiná a u ní se projeví vlastnosti, o kterých netušila. Třeba v ní to dítě bude vzbuzovat agresi, zjistí, že je pomstychtivá. Proto žadatele důkladně testujeme, aby se pěstounství nestalo utrpením pro všechny zúčastněné.

- Zjistili jste někdy na základě testů, že dotyční žadatelé by neměli mít ani vlastní děti?

P. V.: Měli jsme případy, kdy jsme informovali **sociální** odbor, aby prozkoumal situaci vlastních dětí. Ne že by je rodiče přímo ohrožovali, spíš tam byl závažný psychologický problém. Naštěstí biologické rodičovství má spoustu ochranných mechanismů. Psychicky narušená matka mívá u vlastního dítěte brzdy. U cizího ne.

- Jak reagují žadatelé, když jim oznámíte, že se pro pěstounství nehodí?

P. V.: Záleží na důvodu. Když to nejde kvůli jejich zdravotním obtížím, vezmou to v klidu. Nezasahuje to do jejich pocitu, že jsou dobrými a kompetentními lidmi. Jiné je to s psychologickými důvody.

Někteří lidé tuší, že jsou křehcí, a sami poprosí, abychom jim pomohli zjistit, jestli na to mají. Když jim povíme, že by byl lepší odklad či si mají radši koupit psa, vezmou to s povděkem. A pak je skupina lidí, kterých se ten verdikt dotkne. Jsou vzteklí, uražení, stěžují si na nás. Schází jim sebereflexe. To cítím zadostiučinění, že jsme je odhadli správně. Stejně agresivně by se asi chovali k dětem, které by nesplnily jejich očekávání.

- Líbí se mi vaše přirovnání, že vychovávat romské dítě v bílé rodině je stejné, jako by se kočky domácí staraly o pumu. Opravdu nejde genetiku zlomit výchovou?

P. V.: Všechno máme vepsané v genech a ty se aktivují, rozvíjejí podle toho, jaká je naše interakce se světem. Jednoduchý příklad – romské děti mají geneticky dané vnější znaky: tmavší pleť a oči. Když vyrůstají v romské rodině, kde jsou všichni tmaví, budou se samy sobě líbit, budou si rozumět. V bílé rodině to dítě bude jiné a můžete mu stokrát říkat, že je krásné, stejně nikdy nezažije tu radostnou rezonanci ze stejnosti svých nejbližších, ke kterým patří. Pak přijde do školky, kde mu nadávají do cikánů. Ono ani pořádně neví, co to znamená. Ale ví, že je jiné a že je to špatně.

- Jen z jiného pohledu ale ty problémy asi nejsou, že?

P. V.: U romského genotypu lze najít také specifický druh senzitivity a emocionality, která nebývá totožná s naším prožíváním. Romové mívají vrozený temperament a touží své emoce sdílet s ostatními. Romské děti milují a potřebují velkou skupinu a pospolitý život. V bílé rodině, kde je všechno hodně logické, racionální, tohle dítě začne strádat a projeví se to na jeho chování. Chce, aby to doma žilo, když se vrátí ze školy. Místo toho tam stojí maminka a říká: Nejprve si udělej úkoly, pak uděláme to a to... A ono se začne bouřit.

- To zní jako varování: Neberte si malého Roma.

P. V.: Jde o poučenou volbu. Když náhradní rodina přijme, že doma bude mít pumu, dá se s tím hodně udělat. Nediví se, že dítě je jiné, nepeskují ho za to, vědí, že to má v temperamentu, a hledají cestu, jak si to užít. Ta jeho jinakost jim přijde fajn.

- Zapojují se romské rodiny do pěstounské péče?

P. V.: To je proti jejich kultuře. Mají obrovské rodiny, v kterých jsou provázané stovky lidí, a v rámci svého kmenu jsou schopní se o opuštěné děti příbuzných postarat. To dělají přirozeně. Ale cizí dítě? To se neděje. S Romy jsem roky pracovala, mám je ráda. Mají svá pravidla a svůj způsob bytí. Ale když vás přijmou za své, nikdy se k vám neobráť zády. Některé romské přátele jsem roky neviděla, ale vím, že kdybych u nich zaklepala o půlnoci, nechají mě u sebe bydlet.

- Pěstounství nedoporučujete, pokud rodiče mají vlastní malé děti. Proč?

P. V.: Občas přijdou páry, kde jsou ženy těhotné. Rovnou jim sdělujeme, ať přijdou za tři roky. Dítě by mělo mít první dva roky maminku jen pro sebe. Navíc přijaté dítě potřebuje dvojnásobek péče a energie než biologické. Takže buď ošidíte to své, nebo budete rozpolcená, co dřív, či ošidíte to pěstounské dítě a ono bude problematické. Rodičům také říkám, že vlastní děti jim mnohdy neodpustí,

že se stali pěstouny.

- Jste pro, aby se pěstouny stávali i gayové a lesby?

P. V.: Jsem toho velký příznivec. Sexuální orientace je vrozená věc a neovlivňuje rodičovské schopnosti. Mezi těmito lidmi je řada potencionálních dobrých rodičů, kteří touží mít děti a mají ztíženou možnost. Tedy teď mluvíme o mužských párech, ještě nikdy u nás nebyl o děti žádat lesbický pár. Ty si to umí zařídit jinak. Ale mužské páry jsme si pokaždé hýčkali. Bohužel u nás pořád ve společnosti působí tmářské názory, takže to vždycky dřív nebo později vzdaly a žádné dítě nakonec nepřijaly.

- Tyto páry to v zahraničí řeší pomocí náhradních matek, kterým zaplatí za to, že jim dítě odnese a porodí. Souhlasíte s tímto řešením?

P. V.: Znáám homosexuální pár, který si z Ameriky přivezl miminko od této matky. Rozumím tomu – potřeba rodičovství je jedna z nejsilnějších a uděláte pro ni cokoli. Když máme umělé oplodnění, je kousek k tomu, abychom se posunuli k náhradním matkám. Jen je potřeba, aby to bylo ošetřeno zákonem, a ne aby se to odehrávalo potají kdesi v šedé zóně.

- Nebude mít dítě v hlavě zmatek, jak to, že doma má dva tatínky, když by tam měla být maminka?

P. V.: Je to citlivé. Máme v genech určitou správnou rodinnou síť. Matka je základní osa života a je těžké se srovnat s tím, že chybí. Ale já pracuji s dětmi, které nikdo nechtěl, a to je pro ně těžké přijmout. Takovému dítěti můžete říct, že ho ti tátové chtěli tak moc, že podnikli tuhle složitou anabázi. Tím je to možná stravitelnější.

- Při vaší práci se nabízí otázka, jestli sama máte děti v pěstounské péči.

P. V.: Starala jsem se o řadu dětí, jak osobně, tak profesně. Jsou jich stovky. Bližší informace ze mě ale nedostanete (smích).

- JAKO DVOJČE VÁS POŘÁD NĚKDO ZKOUMÁ Váš partner je Američan. Má podobnou profesi jako vy?

P. V.: Je psycholog a posledních patnáct let dělal v zařízení pro mladé delikventy, kteří spáchali vážné kriminální činy a měli obtížné dětství. Bylo to státní zařízení, dětí tam bylo dvě stě, psychologové čtyři. Miles chtěl s nimi hlavně mluvit a pracovat a místo toho musel vyplňovat stohy papírů. Takže když si chci postěžovat na zdejší nešvary, tak mě překvapí, když řekne, že v USA je to podobné nebo i horší. Ale hájí kvalitní pěstounskou péči. Tu ve Spojených státech dávno mají.

- Jak dlouho jste měli vztah na dálku?

P. V.: Skoro dva roky. Hodně jsme cestovali, protelefonovali jsme hodiny na Skypu. Ale pak přijdete na to, že takhle žít nechcete. Začali jsme zvažovat, kdo z nás se bude stěhovat. Vždycky jsem si myslela, že to budu já. Připadalo mi, že to tak bude jednodušší: umím dobře anglicky, studovala jsem tam, mám tam známé, mohla bych tam pracovat. Takže Miles mě překvapil, když mi oznámil, že se

přestěhuje do Prahy.

- Kdybyste musela odejít vy, nestýskalo by se vám po rodině? Jste z jednovaječných dvojčat, ta bývají na sebe silně napojená.

P. V.: Až později mi Miles prozradil, že to byl jeden z důvodů, proč se přestěhoval on. Sám je z pěti dětí, mají mezi sebou intenzivní vztah a bylo pro něj důležité, že neopustím já své sestry. Teď plánujeme žít tady, ale počítám, že za čas to může být jinak a třeba v Americe stejně skončím.

- Zvykl si přítel v Česku rychle?

P. V.: Milesovi se tu líbí, je tu bezpečně, lidé nenosí zbraně. Ve větších amerických městech se po setmění nebudete procházet po ulici. Když se přistěhoval, byl podzim, tma už odpoledne. Já mu řekla, ať pro mě přijde do práce. Divil se, že půjdeme domů pěšky a nevezmeme si taxík. Praha je pro něj klidné město. Navíc tu lidé nejsou extrémně orientovaní na peníze a na úspěch. Když o to neusilujete v Americe, necítíte se tam dobře.

- Vy jste studovala pedagogiku a psychologii, ale dočetla jsem se, že se považujete za malířku.

P. V.: Odmala maluju, je to moje zásadní životní činnost, nemůžu bez ní být. Ta ostatní práce je vlastně moje hobby. Na vysokou školu uměleckoprůmyslovou jsem se hlásila asi čtyřikrát. Zkoušela jsem to poctivě, ale v jedné fázi jsem si řekla, že bych nakonec nemusela mít vystudovanou žádnou vysokou školu. A jediná varianta, kde bych si mohla malování nechat, byl ,pedák' s výtvarnou větví a českým jazykem.

- Takže jste nepatřila mezi ty studentky, které odmala touží učit děti?

P. V.: Já tam nastupovala s tím, že nikdy učit nebudu. Ale musela jsem vydělávat, takže jsem v prvéku začala učit na základní škole. Na svoji první hodinu jsem měla páťáky a netušila jsem, jak to zvládnou. Ale když jsem si stoupla před tabuli, hned jsem pochopila, jak na to. Učit jsem uměla po pár minutách. Po fakultě jsem nastoupila na První obnovené reálné gymnázium PORG a byla učitelkou češtiny, kreslení a angličtiny po čtyři roky. Učit mě velmi bavilo, ale zjišťovala jsem, že mě zajímají víc ty děti a jejich rodiče než předměty. Věděla jsem, že nechci být paní učitelka navěky. Odešla jsem pracovat na Úřad vlády a pak pro britskou ambasádu.

- Po učení se vám nestýská?

P. V.: Občas ano, ale učím pořád, jen ne děti, ale dospělé. Čtyři roky jsem učila na komparastice, pak na katedře adiktologie, trvale trénuju dospělé. Jen už bohužel nemám dva měsíce prázdnin. To je na učení ta nejlepší věc a já jsem si po třinácti letech pořád nezvykla, že o prázdninách nemám volno. To bychom měli mít všichni.

(do kanceláře vstupuje dokonalá kopie Petry Vrtbovské, jednovaječné dvojče Michaela)

Sestra s vámi pracuje? P. V.: Je finanční manažerka Natamy. Počty a čísla jsou něco, na co opravdu

talent nemám. Ji to naopak velmi baví. Jste si hodně podobné i povahově? P. V.: Jsme si strašně blízké a přitom máme hodně odlišných věcí. Dokonce svému partnerovi občas říkám, že jsme si v některých oblastech podobnější než s Míšou. Jako malé jsme byly součástí velkého výzkumu. Jednovaječná dvojčata jsou skvělý materiál, na kterém můžete zkoumat, čím to je, že se osobnosti liší navzdory tomu, že ti lidé mají stejnou DNA a měli by být svými klony. Funguje, že cítíte, když se něco děje vašemu dvojčeti? P. V.: Vždycky víme i na dálku, jak se máme. A dějí se nám takové zvláštní paralelní situace. Například sestra má taky za manžela cizince. Když se mi něco stane, může očekávat, že se to v nějaké obměně přihodí i jí. To je další ze záhad dvojčat. V jednom projektu zkoumali rozdělená dvojčata – každé se dostalo do jiné adoptivní rodiny, a když je dali po letech dohromady, zjistili, že mají stejné oblečení, v obývacích stejné lustry. Vyrůstat s dvojčetem je jako se dívat 24 hodin do zrcadla. Nešťvalo vás to už někdy? P. V.: Známe se, víme, v čem jsme si podobné, v čem jiné. Být dvojčetem je prima. Spíš je trochu protivné, že vás pořád někdo srovnává a zkoumá, co máte stejné a v čem se lišíte. To je reakce většiny lidí, když potkají dvojčata. Musíte se s tím naučit žít. Má ještě nějakou výhodu mít identickou sestru? P. V.: Nakupování. Díky tomu nás znají prodavačky po Praze. Když se mi něco líbí, zkusím, jestli mi to sedí, a když ano, přijde na řadu sestra. Vezme to na sebe o a já pak to oblečení vidím ze všech stran. Dokonce mám problém si koupit něco na sebe bez ní. Nejsem o tom nákupu tak přesvědčená. Máte ještě starší sestru. Nežárčila na váš vztah? P. V.: Pro každé dítě je těžké, když přijde mladší sourozenec. Takže dvojčata asi byla pro naši sestru rána. Ale máme se všechny rády a zažily jsme spoustu běžných sesterských zábav – půjčování šatů, povídání o klucích, soudržnost při neplechách... Sestra měla brzy dítě, neteř Martinu, o kterou jsme se dlouho staraly společně, protože ona studovala herectví. Dopřejete si i jako dospělé sesterskou dámskou akci? P. V.: K našim nejoblíbenějším společným akcím patří chození do soukromé sauny. Jsme tam dvě hodiny jen my tři, můžeme klábosit a přitom relaxovat. Tak to je pro mě ideálně strávený čas. *

PSYCHICKY NARUŠENÁ MATKA MÍVÁ U VLASTNÍHO DÍTĚTE BRZDY. U CIZÍHO NE

Její život v 5 obrazech 1. Se sestrou Michaelou, jednovaječným dvojčetem 2. Jeden z obrazů Petry Vrtbovské 3. Na terapeutickém sezení s dětmi 4. Na konferenci 5. S partnerem na dovolené v USA, kde se zasnoubili RODIČŮM ŘÍKÁM, ŽE VLASTNÍ DĚTI JIM MNOHDY NEODPUSTÍ, ŽE SE STALI PĚSTOUNY VIZITKA Petra Vrtbovská se narodila před 47 lety v Praze jako mladší jednovaječné dvojče. * Vystudovala pedagogickou fakultu a absolvovala doktorandské postgraduální studium. Studovala aplikovanou psychologii v Irsku na University College Cork. * Po odchodu ze školství pracovala na Úřadu vlády jako vrchní rada pro problematiku drog. Pro britské velvyslanectví pracovala jako odborník na problematiku Romů, drog a péče o děti. * V roce 2003 založila Institut náhradní rodinné péče Natama. * Je autorkou dvou knih zaměřených na psychoterapii raného traumatu. Měla několik výstav svých olejomalb. * Je zasnoubená. onadnes.cz

foto: petra pikkelová

Foto: Petru Vrtbovskou jsme fotili v oblečení z obchodů Promod, Marks&Spencer a Debenhams
FOTO: PETRA PIKKELOVÁ, MAKE-UP: PAVEL BAUER, STYLING: LUCIE MAREČKOVÁ, PRODUKCE:
KARIN ALEŠOVÁ

O autorovi: text: kristina komůrková, kristina.komurkova@mfdnes.cz

Název: Podpora transformace sociálních služeb
Zdroj: Karlovarský deník
Datum: 10.07.2012
Str.: 2
Číslo: 159
Rubrika: Karlovarsko
Autor: (hni)
Odkaz: <http://karlovarsky.denik.cz/>
Zkratka zdroje: VKZV

Klíčová slova: transformace (2), sociálních (2), služeb (2)

Podpora transformace sociálních služeb

Karlovarský kraj – Projektu Podpora transformace sociálních služeb se účastní třináct krajů z celé republiky. Mediální kampaň, spojená s výstavou fotografií Život místo ústavu, postupně zavítá do všech krajů, vyjma Prahy. "Jde o představení základní teze transformace sociálních služeb v České republice, již dosažených pokroků a konkrétních plánů pro další transformační kroky s akcentem na Karlovarský kraj," uvedl Vlastimil Beránek z agentury Remmark. Vernisáž a následné zahájení výstavy tematických fotografií nazvané Život místo ústavu proběhne dnes od 12:00 v prostorách obchodního centra Varyáda.

Název: Poslanci řekli ano změně sociálních ústavů v organizace ministerstva
Zdroj: parlamentnilisty.cz
Datum: 11.07.2012
Číslo: 193
Rubrika: Zprávy
Autor: olb
Odkaz: <http://www.parlamentnilisty.cz/article.aspx?rubrika=1387&clanek=238960>
Zkratka zdroje: YZH5

Klíčová slova: sociální (8), péče (6), Ústav (4), ústavy (3), sociálních, Ústavům

Poslanci řekli ano změně sociálních ústavů v organizace ministerstva

Sněmovna podpořila novelu, která umožní ministerstvu práce a sociálních věcí (MPSV) zakládat ústavy sociální péče jako příspěvkové organizace. Ústavům to podle ministerstva umožní efektivnější hospodaření a motivuje je to k aktivnímu využívání příjmů z činnosti.

Normu nyní projedná sociální výbor. Jejím obsahem je i možnost měnit čtyři přímo řízené ústavy sociální péče na státní příspěvkové organizace.

Převod na příspěvkovou organizaci čeká podle předlohy **Ústav sociální péče** pro zrakově postižené v Brně-Chrlicích, **Ústav sociální péče** pro tělesně postiženou mládež Zbůch, **Ústav sociální péče** pro tělesně postiženou mládež v Brně-Králově Poli a Diagnostický **Ústav sociální péče** v Tloskově.

Co je čeká? Jak podotkla ČTK, **ústavy** jako přímo řízené organizace nyní musejí odvádět peníze od klientů a zdravotních pojišťoven do státního rozpočtu, nemohou je použít na financování svých výdajů. O příspěvky na provoz pak žádají zřizovatele.

"Vzhledem ke snižování výdajů státního rozpočtu dochází také ke snižování rozpočtů organizací. Vzniká tak paradox, kdy jsou omezovány i ty činnosti, které generují příjmy ve výši pokrývající, či dokonce převyšující náklady, ale ty nemohou pro provoz využít," uvádí materiál připravený pro jednání kabinetu.

{relatedarticles title="Psali jsme:" tag="sociální dávky" count="5" /}

URL| <http://www.parlamentnilisty.cz/article.aspx?rubrika=1387&clanek=238960>

Název: ŽIVĚ: Poslanci podpořili změnu sociálních ústavů
Zdroj: ct24.cz
Datum: 11.07.2012
Odkaz: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/185484-zive-poslanci-podporili-zmenu-socialnich-ustavu/>
Zkratka zdroje: WD_D

Klíčová slova: sociální (7), péče (6), Ústav (4), ústavy (2), sociálních, Ústavům

ŽIVĚ: Poslanci podpořili změnu sociálních ústavů

<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/185484-zive-poslanci-podporili-zmenu-socialnich-ustavu/>

Název: Ministerstvo práce a sociálních věcí chce změnit péči o lidi s hendikepem
Zdroj: ČRo - Plzeň
Datum: 12.07.2012
Pořadí: 4
Moderátor: Kateřina ŠMÍDOVÁ
Hosté: Miloslav ČERMÁK
Zkratka zdroje: RRRG
Rozsah: 00:01:13
Čas vysílání: 17:03:39

Klíčová slova: sociálních (2), transformace, služeb, služby

Ministerstvo práce a sociálních věcí chce změnit péči o lidi s hendikepem

Kateřina ŠMÍDOVÁ, moderátorka:

Ministerstvo práce a sociálních věcí chce změnit péči o lidi s hendikepem. V rámci celorepublikové transformace sociálních služeb by zdravotně postižení klienti, o které pečují speciální ústavy, měli postupně přecházet do samostatného bydlení s asistenčním režimem. V Karlovarském kraji bude do tohoto programu zařazen domov Pata u Aše na Chebsku. Pro klienty Paty budou postaveny a opraveny nové ubytovací prostory. Roční náklady na provoz ústavy se pohybují kolem 30 milionů korun. Kraj už teď počítá s počátečním nárůstem asi o 10 milionů. Podle náměstka hejtmána Miloslava Čermáka z ČSSD ale půjde pouze o přechodné období 2 až 3 let.

Miloslav ČERMÁK, náměstek hejtmána /ČSSD/:

Samozřejmě když vám část klientů odejde, jejich úřady vypadnou v tom stávajícím zařízení a naopak vzniknou nové náklady v těch nových domečkách. Ale vlivem kompetencí těch klientů, ty už se budou zlepšovat a budou neustále více samostatní. Do budoucna očekáváme, že ty náklady zpátky klesnou skoro k hranici toho původního financování, přičemž dokážeme těm klientům zajistit lepší služby.

Kateřina ŠMÍDOVÁ, moderátorka:

První klienti domova Pata u Aše na Chebsku by do chráněného bydlení měli přestoupit během příštího roku.

Název: Transformace sociálních služeb začíná dostávat svou tvář
Zdroj: Sokolovský deník
Datum: 13.07.2012
Str.: 3
Číslo: 162
Rubrika: Sokolovsko
Autor: ZDENĚK HNÍZDIL
Odkaz: <http://sokolovsky.denik.cz/>
Zkratka zdroje: VKZS

Klíčová slova: sociálních (6), služeb (5), transformace (3), transformaci (2), sociální (2), služby, služba

Transformace sociálních služeb začíná dostávat svou tvář

V Hazlově již začala přeměna domova pro osoby se zdravotním postižením

Sokolovsko, Karlovarský kraj – Ne každý si vybaví při vyslovení slovního spojení transformace sociálních služeb něco konkrétního. Jedná se však o projekt, který realizuje Ministerstvo práce a sociálních věcí a jehož náplní je otvírání nových možností lidem umístěným v pobytových zařízeních. V rámci projektu se bude jednat zejména o práci s jejich začleněním do společnosti a umožnění jim aktivně se podílet na společenském životě.

Projektu se celkem zúčastní dvaatřicet ústavních zařízení z celé České republiky. "Finance slouží k

nákupu, stavbě či rekonstrukci bytů či domů pro ty, kteří dnes tráví svůj život ve velkokapacitních zařízeních. Zároveň se z prostředků hradí vznik denních stacionářů a dalších podobných služeb, které pomáhají lidem se zdravotním omezením," uvedl Vlastimil Beránek z agentury Remmark.

"Společnost naplno nevyužívá potenciál a dovednosti lidí s postižením. Cílem projektu je také osvěta, aby lidé porozuměli této změně. Chceme, aby tito lidé mohli využívat naplno všechny služby, chodit do obchodu nebo třeba pracovat," dodala vedoucí oddělení realizace programů Ministerstva práce a sociálních věcí Ivana Příhonská.

"Projekt naplňuje vizi, kde lidé nemusí trávit své životy za zdmi zařízení a stávají se plnohodnotnými členy společnosti. Je zřejmé, že budou vždy potřebovat naši pomoc a potřebnou podporu, a je zcela mylná představa, že handicapovaní lidé musí prožít celý život izolováni v prostředí pouze s lidmi podobně postiženými," řekl ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek.

"Tam, kde v naší republice k transformaci již došlo, vidíme příklady lidí, kteří tímto přechodem doslova rozkvetli. Jsou svými pány, a mohou se tak rozhodovat, co si uvaří, rovněž hospodaří s vlastním rozpočtem, chodí na nákupy nebo na návštěvy k přátelům. Jsou to momenty, které nám přijdou naprosto banální, ale leckdo z nich je dosud nikdy nezažil," dodal Drábek.

V kraji momentálně běží dva projekty Podpory transformace sociálních služeb. Jedním je sociální zařízení v Lubech a druhým pak příspěvková organizace PATA, Domov pro osoby se zdravotním postižením. Celkem se pak do transformace služeb zapojí i Karlovy Vary, Ostrov, Habartov, Sokolov, kde je podpora nejsilnější, Cheb, Kynšperk nad Ohří a Horní Slavkov. "Cílem projektu v Hazlově je pořízení a rekonstrukce bytové jednotky a dostavba rodinného domu, kde tak vzniknou skupinové domácnosti pro tři až čtyři uživatele transformovaného domova. Uživatelům pak bude v objektech poskytnuta sociální služba chráněné bydlení. V současnosti zde máme sto tři klientů, z nichž sedmatřicet má již regulérní pracovní smlouvy," doplnil Daniel Lindenberg, ředitel Domova pro osoby se zdravotním postižením "PATA" v Hazlově.

Transformaci sociálních služeb doprovází také mediální kampaň na její podporu. Ta je spojena s putovní výstavou fotografií Jindřicha Štreita. Putovní výstava "Život místo ústavu" postupně zavítá do všech krajů vyjma Prahy. Fotografie dokumentují život v ústavech, jejich všední realitu, lidské osudy i vztahy. "Fotograf tyto snímky pořídil během desítek let z vlastní iniciativy, neboť ho toto téma zajímá. Výstava je nyní k vidění v OC Varyáda a na konci července se přesune na plzeňské hlavní nádraží," dokončil Beránek.

Jindřich Štreit Štreit se narodil 5. září 1946 ve Vsetíně. Fotograf, vysokoškolský pedagog a kurátor. Od roku 1967 realizoval přes 850 samostatných výstav v řadě zemí Evropy i zbylých kontinentů. Byl rovněž účastníkem mnoha mezinárodních dílen a symposií. Pro studenty pravidelně připravuje fotografické dílny a další podobné projekty. Takový je tento renomovaný umělec, jehož dům se za dlouhá desetiletí stal centrem alternativní fotografické scény.

Foto: UŽ OD PRVNÍHO DNE budí výstava pozornost. Organizátoři záměrně zvolili takto frekventované místo, aby si ji mohli prohlédnout všichni.

Foto: MILOSLAV ČERMÁK, náměstek hejtmana Karlovarského kraje, se rovněž zúčastnil neoficiální vernisáže výstavy Život místo ústavu, která je do konce července k vidění v OC Varyáda.

Foto(2x): Deník Zdeněk Hnízdil

Název: Lidé z ústavů získají nové možnosti
Zdroj: stredoceskenovinky.cz – main page
Datum: 12.07.2012
Odkaz: <http://www.prvnizpravy.cz/zpravy/z-regionu/lide-z-ustavu-ziskaji-nove-moznosti/>

Zkratka zdroje: WD_D

Klíčová slova: sociálních (4), sociální (3), transformace (2), služeb (2), služby (2), Transformaci

Lidé z ústavů získají nové možnosti

<http://www.prvnizpravy.cz/zpravy/z-regionu/lide-z-ustavu-ziskaji-nove-moznosti>

Název: Transformace sociálních služeb: ČR jde ve stopách západních kolegů
Zdroj: euractiv.cz - main
Datum: 17.07.2012
Odkaz: <http://www.euractiv.cz/socialni-politika/clanek/transformace-socialnich-sluzeb-cr-jde-ve-stopach-zapadnich-kolegu-010092>

Zkratka zdroje: WD_D

Klíčová slova: sociálních (10), služeb (10), Transformace (9), Transformaci (6), sociální (4), služby (4), sociálně, sociálního

Transformace sociálních služeb: ČR jde ve stopách západních kolegů

<http://www.euractiv.cz/socialni-politika/clanek/transformace-socialnich-sluzeb-cr-jde-ve-stopach-zapadnich-kolegu-010092>

Název: Transformace sociálních služeb začíná dostávat svou tvář
Zdroj: Týdeník Sokolovska
Datum: 18.07.2012
Str.: 5
Číslo: 28
Autor: ZDENĚK HNÍZDIL
Odkaz: <http://www.vlp.cz/cz/vydavane-tituly/regionalni-deniky/denik-zapadni-cechy.html>

Zkratka zdroje: PKYS

Klíčová slova: sociálních (6), služeb (5), transformace (3), transformaci (2), sociální (2), služby, služba

Transformace sociálních služeb začíná dostávat svou tvář

V Hazlově již začala přeměna domova pro osoby se zdravotním postižením

Sokolovsko, Karlovarský kraj – Ne každý si vybaví při vyslovení slovního spojení **transformace sociálních služeb** něco konkrétního. Jedná se však o projekt, který realizuje Ministerstvo práce a **sociálních** věcí a jehož náplní je otvírání nových možností lidem umístěným v pobytových zařízeních. V rámci projektu se bude jednat zejména o práci s jejich začleněním do společnosti a umožnění jim aktivně se podílet na společenském životě.

Projektu se celkem zúčastní dvaatřicet ústavních zařízení z celé České republiky.

"Finance slouží k nákupu, stavbě či rekonstrukci bytů či domů pro ty, kteří dnes tráví svůj život ve velkokapacitních zařízeních. Zároveň se z prostředků hradí vznik denních stacionářů a dalších podobných **služeb**, které pomáhají lidem se zdravotním omezením," uvedl Vlastimil Beránek z agentury Remmark.

"Společnost naplno nevyužívá potenciál a dovednosti lidí s postižením. Cílem projektu je také osvěta, aby lidé porozuměli této změně. Chceme, aby tito lidé mohli využívat naplno všechny **služby**, chodit do obchodu nebo třeba pracovat," dodala vedoucí oddělení realizace programů Ministerstva práce a **sociálních** věcí Ivana Příhonská.

"Projekt naplňuje vizi, kde lidé nemusí trávit své životy za zdmi zařízení a stávají se plnohodnotnými členy společnosti. Je zřejmé, že budou vždy potřebovat naši pomoc a potřebnou podporu, a je zcela mylná představa, že handicapovaní lidé musí prožít celý život izolovaní v prostředí pouze s lidmi podobně postiženými," řekl ministr práce a **sociálních** věcí Jaromír Drábek.

"Tam, kde v naší republice k **transformaci** již došlo, vidíme příklady lidí, kteří tímto přechodem doslova rozkvetli. Jsou svými pány, a mohou se tak rozhodovat, co si uvaří, rovněž hospodaří s vlastním rozpočtem, chodí na nákupy nebo na návštěvy k přátelům. Jsou to momenty, které nám přijdou naprosto banální, ale leckdo z nich je dosud nikdy nezažil," dodal Drábek.

V kraji momentálně běží dva projekty Podpory **transformace sociálních služeb**. Jedním je **sociální** zařízení v Lubech a druhým pak příspěvková organizace PATA, Domov pro osoby se zdravotním postižením. Celkem se pak do **transformace služeb** zapojí i Karlovy Vary, Ostrov, Habartov, Sokolov, kde je podpora nejsilnější, Cheb, Kynšperk nad Ohří a Horní Slavkov.

"Cílem projektu v Hazlově je pořízení a rekonstrukce bytové jednotky a dostavba rodinného domu, kde tak vzniknou skupinové domácnosti pro tři až čtyři uživatele transformovaného domova. Uživatelům pak bude v objektech poskytnuta **sociální služba** chráněné bydlení. V současnosti zde máme sto tři klientů, z nichž sedmatřicet má již regulérní pracovní smlouvy," doplnil Daniel Lindenberg, ředitel Domova pro osoby se zdravotním postižením "PATA" v Hazlově.

Transformaci sociálních služeb doprovází také mediální kampaň na její podporu. Ta je spojena s putovní výstavou fotografií Jindřicha Štreita. Putovní výstava "Život místo ústavu" postupně zavítá do všech krajů vyjma Prahy. Fotografie dokumentují život v ústavech, jejich všední realitu, lidské osudy i vztahy. "Fotograf tyto snímky pořídil během desítek let z vlastní iniciativy, neboť ho toto téma zajímá. Výstava je nyní k vidění v OC Varyáda a na konci července se přesune na plzeňské hlavní nádraží," dokončil Beránek.

Jindřich Štreit

Štreit se narodil 5. září 1946 ve Vsetíně. Fotograf, vysokoškolský pedagog a kurátor. Od roku 1967 realizoval přes 850 samostatných výstav v řadě zemí Evropy i zbylých kontinentů. Byl rovněž účastníkem mnoha mezinárodních dílen a symposií. Pro studenty pravidelně připravuje fotografické dílny a další podobné projekty. Takový je tento renomovaný umělec, jehož dům se za dlouhá desetiletí stal centrem alternativní fotografické scény.

Foto: UŽ OD PRVNÍHO DNE budí výstava pozornost. Organizátoři záměrně zvolili takto frekventované místo, aby si ji mohli prohlédnout všichni.

Foto: MILOSLAV ČERMÁK, náměstek hejtmana Karlovarského kraje, se rovněž zúčastnil neoficiální vernisáže výstavy Život místo ústavu, která je do konce července k vidění v OC Varyáda.

Foto(2x): Deník Zdeněk Hnízdil

Název: Zástupci sociálních organizací předávali i sbírali zkušenosti na Slovensku a Ukrajině

Zdroj: kr-vysocina.cz

Datum: 19.07.2012

Odkaz: http://www.kr-vysocina.cz/vismo5/galerie2.asp?id_org=450008&id_galerie=101687 ▶

Zkratka zdroje: WD_D

Klíčová slova: sociálních (3), Ústav (2), sociální (2), péče (2)

Zástupci sociálních organizací předávali i sbírali zkušenosti na Slovensku a Ukrajině

http://www.kr-vysocina.cz/vismo5/galerie2.asp?id_org=450008&id_galerie=101687

Název: Drábek prosil senátory o podporu pěstounské péče. Ti ale zákon odmítli

Zdroj: parlamentnilisty.cz

Datum: 20.07.2012

Číslo: 202

Rubrika: Zprávy

Autor: olb

Odkaz: <http://www.parlamentnilisty.cz/article.aspx?rubrika=1387&clanek=240230> ▶

Zkratka zdroje: YZH5

Klíčová slova: péče (4), péči (3), ústavech (3), sociálních (2), sociální

Drábek prosil senátory o podporu pěstounské péče. Ti ale zákon odmítli

Senátoři zamítli novelu zákona, která má podpořit pěstounskou **péči** a snížit počet dětí v **ústavech**. Novela se tak opět vrací do Poslanecké sněmovny, kde by se o ní mělo rozhodnout na zářijové schůzi.

Pěstouni by podle novely za výchovu dítěte měli dostávat plat, už by to nebyla **sociální** dávka. Novinkou mají být také dávky pro děti po ukončení pěstounské **péče**.

Ministr práce a **sociálních** věcí Jaromír Drábek senátory nabádal, aby novelu přijali. Podle něj je totiž rodinné prostředí pro dítě lepší než pobyt v zařízení.

"Právě rozšíření pěstounské **péče** a podpora pěstounské **péče** má za cíl umožnit dítěti, aby navázalo citovou vazbu s tím 'rodičem', i když to není jeho biologický rodič," řekl Drábek, který normu osobně senátorům představil.

Cílem novely je podle něj vytvoření zákonných podmínek pro systematickou práci s rodinami, která především zajistí setrvání dítěte v přirozeném rodinném, případně náhradním rodinném prostředí.

"Systém bude orientován na prevenci ohrožení dítěte a na včasné řešení. Neméně důležité je také zkvalitnit a zprofesionalizovat pěstounskou **péči**, zejména prostřednictvím změn v oblasti přípravy pěstounů na převzetí dítěte, vytváření podmínek pro zřízení podpůrných a odlehčovacích služeb pro nové i stávající pěstounské rodiny a v neposlední řadě také úpravou hmotného zabezpečení pěstounských rodin," řekl tak ministr.

Lidovci: Asi by těch dětí v **ústavech** ubylo

Podle senátorky Miluše Horské (KDU-ČSL) by skutečně změny mohly vést k tomu, že by dětí v ústavní **péči** opravdu ubylo.

"Po dlouhou dobu máme vybudovaný systém domovů, které se starají na výborné materiální i odborné úrovni. Ale při vši úctě a pokoře k pracovníkům, co tam pracují, systém ústavní je přece pro dítě špatně," poznamenala.

Jenže výtek v Senátu padala celá řada. Část senátorů například kritizovala to, že změny podle nich povedou k postupné likvidaci ústavních zařízení, které se o děti starají.

V současné době funguje v Česku 8,5 tisíce pěstounských rodin, které se starají o 13 tisíc dětí. "Naše odhady hovoří o stovkách pěstounských rodin, které potřebujeme navíc, aby tolik dětí nekončilo v **ústavech**, ale hlavní těžiště je v práci v původních rodinách," poznamenal pak v této souvislosti pro Český rozhlas ředitel odboru rodiny a dávkových systémů z ministerstva práce a **sociálních** věcí Miloslav Macela.

{relatedarticles title="Psali jsme:" tag="pěstounská **péče**" count="5" /}

URL| <http://www.parlamentnilisty.cz/article.aspx?rubrika=1387&clanek=240230>

Název: Plzeňský kraj dotuje více sociální ústavy, jinak by měly problémy
Zdroj: plzen.cz – main page
Datum: 20.07.2012
Odkaz: <http://plzen.nejlepsi-adresa.cz/zpravy/clanky/Plzensky-kraj-dotuje-vice-socialni-ustavy-jinak-by-mely-problemy-13748> ▶

Zkratka zdroje: WD_D

Klíčová slova: sociální (3), péče (2), ústavů (2), ústavy, péči, sociálních, ústavům, sociálním
Plzeňský kraj dotuje více sociální ústavy, jinak by měly problémy

<http://plzen.nejlepsi-adresa.cz/zpravy/clanky/Plzensky-kraj-dotuje-vice-socialni-ustavy-jinak-by-mely-problemy-13748>

Ústavy sociální péče bez peněz

Zdroj: ČT 1
Datum: 20.07.2012
Pořadí: 12
Moderátor: Jitka SLUKOVÁ
Hosté: Antonín ŠIMŮNEK, Kateřina ŠIMKOVÁ, Miroslav BRABEC, Petr KOUNOVSKÝ
Zkratka zdroje: TVT1
Rozsah: 00:01:30
Čas vysílání: 18:12:45

Klíčová slova: sociálních (3), Ústavy (2), sociální, péče
Ústavy sociální péče bez peněz

Jitka SLUKOVÁ, moderátorka:

Ústavy sociální péče v Plzeňském kraji stěžují na klesající státní dotace. A tady jsou jejich fakta. Za poslední tři roky spadly příspěvky o 30 milionů. A nepokryjí už ani výdaje na platy. Peníze na investice nedostávají domovy od státu ještě mnohem déle.

Antonín ŠIMŮNEK, redaktor:

Klesající státní dotace i platby pojištěn. Na druhou stranu čím dál větší výdaje. Třeba za topení. Domovy pro seniory nebo postižené musí šetřit, kde se dá.

Kateřina ŠIMKOVÁ, ředitelka, Domov pro OSZP Bystřice na Úhlavou:

Někde šetříme na finančních prostředcích, jinde šetříme zase na provozních možnostech.

Antonín ŠIMŮNEK, redaktor:

Od státu mají **ústavy** oproti loňsku o 20 milionů míň. Zatím peníze doplácí kraj.

Miroslav BRABEC, radní pro oblast **sociálních** věcí, Plzeňský kraj /ČSSD/:

Co bude ovšem příští rok, já vůbec nevím. Bude-li to o dalších 20 milionů, tak je to na zavření.

Antonín ŠIMŮNEK, redaktor:

Část provozu domovů platí sami obyvatelé. Jenže třeba v Liblíně nemají na pobyt peníze víc než dvě třetiny klientů.

Petr KOUNOVSKÝ, ředitel Domova **sociálních** služeb Liblín:

Pokud ti lidé na to nemají, my je stejně musíme přijmout, od toho právě jsou ty státní dotace.

Antonín ŠIMŮNEK, redaktor:

Domovy dostávají od pojišťoven čím dál míň peněz na zdravotní sestry. V Liblíně jich mají 8 a úhrada vydá stěží na jeden plat. Fyzioterapeutky platí úplně ze svého. Pro málo pohyblivé pacienty je to přitom nutná služba.

Petr KOUNOVSKÝ, ředitel Domova **sociálních** služeb Liblín:

Perfektní pocit máte, když vám sem přivezou ze zdravotního zařízení totálně ležícího klienta a on za tři čtvrtě roku chodí o holi.

Antonín ŠIMŮNEK, redaktor:

Podobné potíže, jako domov v Liblíně má i všech 11 dalších zařízení v kraji. Shodují se v tom, že jakékoliv další omezení dotací je pro ně likvidační. Antonín Šimůnek, Česká televize, Plzeňsko.

Název: Petráček: Při transformaci sociálních služeb jsme se na Českolipsku setkali s nepochopením obcí i obyvatel
Zdroj: Českolipský deník
Datum: 21.07.2012
Str.: 2
Číslo: 169
Rubrika: Z regionu
Autor: Pavel Petráček
Odkaz: <http://www.ceskolipsky.denik.cz/>
Zkratka zdroje: VLSC

Klíčová slova: transformace (4), služeb (4), sociálních (3), transformaci (2), sociální

Petráček: Při transformaci sociálních služeb jsme se na Českolipsku setkali s nepochopením obcí i obyvatel

Reakce

Česká Lípa – Krajský radní Pavel Petráček reaguje na článek o koupi pozemků od soukromých majitelů na Českolipsku. Zde by měly vyrůst domy pro handicapované ženy z Domova Sluneční dvůr v Jestřebí (ČD 18. července 2012).

"Liberecký kraj se již v roce 2007 zapojil do projektu MPSV Podpora **transformace sociálních služeb**.

Pro **transformaci** byla vybrána dvě zařízení – Domov pro osoby se zdravotním postižením Mařenice, příspěvková organizace, a Domov Sluneční dvůr, příspěvková organizace.

Od té doby probíhá příprava uživatelů vybraných **služeb**, zaměstnanců i hledání vhodných lokalit pro přestěhování obou zařízení ze stávajících nevyhovujících prostor. Veškeré aktivity jsou konzultovány se zástupci MPSV i se zástupci Národního centra podpory **transformace sociálních služeb**. Vzhledem k tomu, že v rámci projektu mohou být 100% uhrzeny pouze uznatelné náklady, bylo logickou snahou Libereckého kraje, aby veškeré náklady plynoucí z **transformace** splňovaly podmínky uznatelných nákladů.

Ohledně cen pozemků vytipovaných pro **transformaci** je uznatelným nákladem cena dle předpisu, tedy dle vyhlášky. Rozdíl mezi vyhláškovou cenou a kupní cenou tedy plně hradí Liberecký kraj. Proto bylo jeho zájmem se vlastníky pozemků dohodnout na ceně dle předpisu.

Bohužel v některých lokalitách k této dohodě nedošlo, a navíc jsme se setkali s nevdůlí místních občanů, kteří nechtěli žít v blízkém sousedství s osobami se zdravotním postižením.

Z tohoto důvodu, i přes určité neuznatelné výdaje, musel Liberecký kraj přistoupit na nákup pozemků od soukromých vlastníků.

Ohledně pozemku v Sosnové bych chtěl doplnit, že jde o pozemek v těsném sousedství vodárny, komunikace končí u pozemku a jsou zde vybudované přípojky na elektrickou energii. Je pravdou, že dostupnost obchodu či obecního úřadu je delší, nicméně v této lokalitě budou bydlet klientky s vysokou mírou podpory, tzn. že budou, dle potřeby přepravovány vozem.

Jak jsem již uvedl výše, veškeré kroky jsou konzultovány se zástupci MPSV a Národního centra podpory **transformace sociálních služeb**. Každá vybraná lokalita prochází několika posouzeními a bez doporučení expertů není v dalším vyjednávání pokračováno. Mrzí mne, že jsme se právě u klientek Domova Sluneční dvůr, příspěvková organizace, setkali s nepochopením obyvatel vybraných lokalit, ale přesto věřím, že se nám podaří projekt úspěšně dokončit, a tím umožnit lidem s postižením žít životem, který je běžný pro jejich vrstevníky."

O autorovi: Pavel Petráček, krajský radní pro **sociální** věci, (ČSSD)

Název: Handicapované ženy z Mařenic najdou domov v Novém Boru

Zdroj: ceskolipsky.denik.cz - main page

Datum: 23.07.2012

Odkaz: http://ceskolipsky.denik.cz/zpravy_region/handicapovane-zeny-z-marenic-najdou-domov-v-novem-boru-20120723.html ▶

Zkratka zdroje: WD_D

Klíčová slova: **sociálních (3), transformace (2), služeb**

Handicapované ženy z Mařenic najdou domov v Novém Boru

http://ceskolipsky.denik.cz/zpravy_region/handicapovane-zeny-z-marenic-najdou-domov-v-novem-boru-20120723.html

Ná

zev Dům před bránou do ráje kombinuje starý i moderní styl života

:

Zdr
oj: novinky.cz - bydlení

Dat

um 24.07.2012

:

Od [http://novinky.cz.feedsportal.com/c/33064/f/534799/s/21a4590e/l/0L0Snovinky0Bcz0Cbydleni0Ctipy0Ea0Etrendy0C2739240Edum0Epred0Ebranou0Edo0Eraje0Ekombinuje0Estary0Ei0Emoderni0Estyl0Ezivota0Bhtml/](http://novinky.cz.feedsportal.com/c/33064/f/534799/s/21a4590e/l/0L0Snovinky0Bcz0Cbydleni0Ctipy0Ea0Etrendy0C2739240Edum0Epred0Ebranou0Edo0Eraje0Ekombinuje0Estary0Ei0Emoderni0Estyl0Ezivota0Bhtml/story01.htm)

kaz [21a4590e/ l/0L0Snovinky0Bcz0Cbydleni0Ctipy0Ea0Etrendy0C2739240Edum0Epred0Ebranou0Edo0Eraje0Ekombinuje0Estary0Ei0Emoderni0Estyl0Ezivota0Bhtml/ story01.htm](http://novinky.cz.feedsportal.com/c/33064/f/534799/s/21a4590e/l/0L0Snovinky0Bcz0Cbydleni0Ctipy0Ea0Etrendy0C2739240Edum0Epred0Ebranou0Edo0Eraje0Ekombinuje0Estary0Ei0Emoderni0Estyl0Ezivota0Bhtml/story01.htm) ▶

Zkr

atk

a

zdr WH_H

oje

:

Klíčová slova: bydlení (2), chráněny, chráněné

Dům před bránou do ráje kombinuje starý i moderní styl života

<http://novinky.cz.feedsportal.com/c/33064/f/534799/s/21a4590e/l/0L0Snovinky0Bcz0Cbydleni0Ctipy0Ea0Etrendy0C2739240Edum0Epred0Ebranou0Edo0Eraje0Ekombinuje0Estary0Ei0Emoderni0Estyl0Ezivota0Bhtml>

Název: Senát odmítl pěstounství na jeden rok

Zdroj: DenikReferendum.cz

Datum: 24.07.2012

Číslo: 206

Rubrika: Domov

Autor: Andrea Cerqueirová

Odkaz: <http://denikreferendum.cz/clanek/13614-senat-odmitl-pestounstvi-na-jeden-rok> ▶

Zkratka zdroje: YEDR

Klíčová slova: sociálně (4), sociální (3), transformaci, sociálních, služeb, služby

Senát odmítl pěstounství na jeden rok

Senát zamítl vládní návrh, na základě kterého mají být děti umísťovány maximálně na rok k přechodným pěstounům. Podle senátorů by tím děti citově strádaly.

Pro zamítnutí vládního návrhu novely zákona o **sociálně** právní ochraně dětí se vyslovilo 27 senátorů z přítomných 43. Návrh kritizovali senátoři ČSSD, KSČM a Severočeši.cz. Ve sněmovně pro návrh minulý měsíc hlasovali poslanci ODS, TOP09 a LIDEM.

Poslanci ČSSD, KSČM a VV měli k návrhu připomínky a nepodpořili jej. Sněmovna by měla o návrhu rozhodovat v září, k přehlasování senátního veta bude potřebovat minimálně 101 hlasů, před vetem stačila jen nadpoloviční většina přítomných poslanců. Novela by měla vstoupit v účinnost 1. ledna 2013, s výjimkou některých technických ustanovení, která vejdu v účinnost již dnem vyhlášení ve Sbírce zákonů.

Na základě novely má dojít ke změnám v institutu takzvaného profesionálního pěstounství. Profesionální pěstouni, kteří by mohli mít dítě v péči maximálně rok, by byli odměněni platem 20 000 korun měsíčně, ze kterých by se strhávala daň z příjmu, pojistné na **sociální** a zdravotní pojištění. Odměnu by profesionální pěstouni dostávali, i když by zrovna dítě v péči neměli. Jednalo by se o pěstouny, kteří by měli být připraveni kdykoliv (24 hodin denně, 7 dní v týdnu) přijmout dítě, které potřebuje péči. Dítě by pak podle potřeby u nich zůstalo třeba několik měsíců.

Podle MPSV a vlády by měla být nejpozději do roka buď sanována biologická rodina, nebo zajištěna adopce dítěte. S možností, že se to nezdaří, vládní novela nepočítá. Co se týče odměny, na základě novely by nastal rozdíl mezi profesionálním a dlouhodobým pěstounstvím. Běžní pěstouni, u nichž jsou děti dlouhodobě, by sice také pobírali odměnu, která by se pro účely daně z příjmu a pojistného na zdravotní, **sociální** a důchodové pojištění podle informací MPSV považovala za plat, tato odměna by však byla mnohem nižší, a to v závislosti na počtu svěřených dětí a jejich zdravotním stavu.

Novela jako byznys?

Všichni náhradní rodiče by měli podle MPSV i nadále procházet náročnou přípravou a prověřováním. Posuzována by mimo jiné byla jejich trestní bezúhonnost, charakteristika osobnosti, psychický stav, zdravotní stav či předpoklady vychovávat dítě. Dále motivace, která žadatele vedla k podání žádosti o náhradní rodinnou péči, stabilita manželského či partnerského svazku, prostředí v rodině a tak dále.

Novela zákona o **sociálně**-právní ochraně dětí stanovuje minimální počty hodin takové přípravy (minimálně 48 hodin pro běžné pěstouny a 72 hodin pro profesionální přechodné pěstouny. Následující roky si budou moci pěstouni zkušenosti doplnit v minimálním rozsahu 12 hodin za rok. V této souvislosti senátor Zdeněk Škromach (ČSSD) upozornil na dvě společnosti, které jsou spjaty s vysokými státními úředníky a mohly by na účinnosti návrhu participovat.

Jednou z nich je obecně prospěšná společnost Centrum pro **transformaci** založená ředitelem odboru rodiny a dávkových systémů ministerstva práce a **sociálních** věcí Miloslavem Macelou, která předsedá její správní radě - mezi možné činnosti o. p. s. patří mimo jiné školicí aktivity pro pěstouny, v budoucnu by se tak mohla stát příjemcem dotací ze strany státu.

Výhrady opozice i odborné veřejnosti se týkají především institutu profesionálního pěstounství na určitou dobu. Lhůty by podle nich neměly být stanovovány zákonem, ale potřebou - někde biologickou rodinu sanovat lze, jinde ne, pro některé dítě se adopce najde, pro jiné ne. Nic není černobílé. Problém může být také nepřipravenost pěstounů třeba pečovat o děti s postižením. Návrh sice ústavní zařízení přímo neruší, ale má přispět k jejich postupnému zániku.

Snahy o omezení počtu dětí v ústavní péči jsou podle opozice chvályhodné, musí to jít ale pozvolna. Kritika se snažela také na to, že **sociální** pracovníci, jejichž počet se nemá navyšovat, nebudou stíhat nové úkoly. Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková (ČSSD) kupříkladu uvedla, že návrh novely likviduje, co Česku svět závidí (tedy systém péče o ohrožené děti), a zavádí to, o čem jinde už pochybují (přechodné pěstounství).

Děti ztracené v systému

Institut profesionálního pěstounství existuje kupříkladu ve Spojených státech amerických. Tamní psychologka, orientující se především na traumata a deprese, Susanne Babbel, upozorňuje na to, že ohrožené děti se tam naprosto ztrácejí v systému. Navzdory tomu, že mnozí pěstouni jsou velmi kvalitní, mnozí z nich nezvládají péči o děti s postižením.

Mnoha dětem (nejen s postižením) mnohdy není zajištěn dostatečný komfort, ale především strádají citově. Za dětský život vystřídají několik pěstounů, u nikoho nemají bezpečí. V některých případech dochází i k týrání dětí. Až 50 % dětí z pěstounských rodin podle Babbel končí na ulici v prvním roce a půl poté, co poslední pěstouny opustily.

S pozměňovacími návrhy vrátil Senát sněmovně novelu zákona o výkonu ústavní výchovy. Horní parlamentní komora chce docílit toho, aby byl návrh více provázán právě se zákonem o **sociálně-právní ochraně dětí**. Jedním z návrhů Senátu je, že výchovná zařízení a střediska spolupracují s orgány **sociálně-právní ochrany dětí** v souladu s individuálním plánem ochrany dítěte.

Na základě projednávané normy budou moci rodiče ještě pět let žádat o to, aby bylo dítě s poruchami chování dočasně umístěno v diagnostickém ústavu. Do rodin, kde se vyskytnou problémy, by častěji docházeli dobrovolníci, z důvodu, aby se předešlo umístění dětí do ústavních zařízení. Mělo by dojít k rozšíření poraden. Norma také mimo jiné navyšuje kapesné pro děti v dětských domovech - z 300 na 360 korun měsíčně či rozšiřuje možnosti, aby dítě mohlo v domově zůstat i po 18. narozeninách.

"Navrhujeme například nově poskytovat náhradní výchovnou péči dětem ambulantně. Smyslem ambulantních **služeb** je jak zkrácení pobytu dětí v zařízení, tak i pozitivní vliv na stavy dítěte s jeho rodinou tak, aby mu mohla být ústavní výchova zrušena a mohlo se vrátit do svého přirozeného prostředí. Poskytovat takové **služby** budou odborníci se zapojením rodiny a s ohledem na individuální potřeby dětí," uvedl v Senátu ministr školství Petr Fiala.

URL| <http://denikreferendum.cz/clanek/13614-senat-odmitl-pestounstvi-na-jeden-rok>

Název: Rozvoj infrastruktury sociálních služeb; Zaměření výzvy: Infrastruktura rezidenčních služeb a transformace

Zdroj: pobytových zařízení
edotace.cz - vše
Datum: 25.07.2012
Odkaz: <http://www.edotace.cz/katalog-dotaci/infrastruktura-rezidencnich-sluzeb-a-transformace-pobytovych-zarizeni-11176/>

Zkratka zdroje: WE_E

Klíčová slova: služeb (14), sociálních (12), služby (8), transformace (5), Sociální (5), sociálně (2), transformaci (2), služba

Rozvoj infrastruktury sociálních služeb; Zaměření výzvy: Infrastruktura rezidenčních služeb a transformace pobytových zařízení

<http://www.edotace.cz/katalog-dotaci/infrastruktura-rezidencnich-sluzeb-a-transformace-pobytovych-zarizeni-11176/>

Název: Úskalí transformace ústavů sociální péče
Zdroj: Haló noviny
Datum: 25.07.2012
Str.: 4
Číslo: 172
Rubrika: Královéhradecký kraj
Odkaz: <http://www.halonoviny.cz/>
Zkratka zdroje: DCHA

Klíčová slova: sociální (4), transformace (2), transformaci, služby

Úskalí transformace ústavů sociální péče

Evropské peníze v programu **transformace** pobytových zařízení **sociální** péče mají pomoci výrazně zlidštit podmínky života jejich obyvatel. V případě tělesně postižených z Hořic či mentálně postižených z Hajnic je to nesporné. Klienti po **transformaci** mají žít v menších skupinách v domácnostech blízkých se podmínkám běžného života. Je pochopitelné, že takové zlepšení života postižených osob můžeme jen přivítat. Ovšem, jak to v naší zemi bývá, i tady má projekt jistá úskalí.

Jistě nejen náš kraj přivítal možnost investovat téměř 120 milionů korun z evropských peněz do **transformace sociální** péče. Po jejím završení ještě EU dva roky hradí provoz nově vzniklých »domácností«. Prvním úskalím však je, že výrazně vzrostou personální náklady. Po dvou letech tedy může kraj snadno podlehnout pokušení transformovaná zařízení privatizovat, protože na jejich provoz nebude mít. To je hrozba, vzhledem ke stále klesajícím dotacím státu na **sociální služby**, velmi reálná. Je tu ovšem ještě jeden problém, obávám se, že typický pro většinu evropských projektů. Značná část finančních prostředků je investována do konzultací, expertiz, supervizí, vzdělávání, vyhodnocovacích procesů a nakonec do propagace. Vypadá to, že jsou vytvářeny podmínky k obživě spousty institucí a organizací, které se na poskytování kvalitní **sociální** péče docela slušně živí, ne-li přizívují. O jejich

účelnosti totiž nejsem vůbec přesvědčena.

Foto:

O autorovi: Taťána LANKAŠOVÁ (Hradec Králové)

Název: Drábek nemá srdce. Muž z ČSSD promluvil o sociálních kartách
Zdroj: parlamentnilisty.cz
Datum: 28.07.2012
Číslo: 210
Rubrika: Politika
Autor: Jan Švábek
Odkaz: <http://www.parlamentnilisty.cz/article.aspx?rubrika=1332&clanek=240848>

Zkratka zdroje: YZH5

Klíčová slova: sociální (16), sociálních (9), péče (6), ústavů (4), ústavy (3), ústavu
Drábek nemá srdce. Muž z ČSSD promluvil o sociálních kartách

Na ministra práce a sociálních věcí Jaromíra Drábka (TOP 09) se opět valí kritika. V čele s radním Plzeňského kraje Miroslavem Brabcem ministrova nařízení odsuzují také ředitelé jednotlivých **ústavů sociální péče**. Těm kromě stále klesajících státních příspěvků přibývá další problém – **sociální karty**.

Sotva se ředitelé **ústavů sociální péče** na Plzeňsku smířili s letošním snížením státního příspěvku o 20 milionů, čelí problému v podobě **sociálních karet**. Tzv. sKarta může výrazně zkomplikovat život osobám se zdravotním postižením, seniorům či lidem žijícím v malých obcích. **Sociální** kartu totiž budou muset vlastnit všichni, kteří pobírají **sociální dávky**. Ty přijdou lidem na účet a finanční obnos si následně budou moci vybrat z bankomatu nebo u obchodníka přes službu cash back.

{relatedarticles title="Psali jsme:" articles="238862,238222" /}

Radní Brabec o Drábkovi: Více hloupostí, méně peněz

"**Sociální** karty jsou ze strany ministerstva nejproblematictější záležitostí. Projekt není dotažený obzvláště v případě lidí, kteří nejsou schopni někam dojít. Bude zde ještě hodně jednání. Je důležité, aby se finanční prostředky ke klientům dostaly a ti s nimi mohli libovolně nakládat, říká Lukáš Bardon, ředitel Centra **sociálních** služeb Tachov. Bardon o **sociálních** kartách intenzivně jedná s tachovským úřadem práce, který si je komplikované situace vědom. Problémem však dle Bardona je, že úřady práce dostávají od Drábkova ministerstva informace, které zcela neodpovídají tomu, co jsou ve skutečnosti **ústavy sociální péče** schopny zajistit.

Mnohem drsnější rétoriku volí krajský radní Miroslav Brabec (ČSSD). "**Sociální** karta je hloupost. Vy nesmíte kartu půjčit ani své manželce a teď to má vybírat za jednotlivé klienty ředitel **ústavu sociální péče**? Je vidět, že o tom rozhodují lidé, kteří nemají s praxí nic společného. **Sociální** problematiku by měl řešit člověk, který má srdce na svém místě - a to rozhodně není případ pana ministra. Kdyby Drábek rezignoval před rokem a půl, už tehdy by to bylo pozdě. Z ministerstva přichází stále více hloupostí, ale o to méně peněz, říká Brabec.

{relatedarticles title="Psali jsme:" articles="238505,238233" /}

Brabcova slova potvrzuje také Bardon. "Je možnost, že osoba může někomu dát plnou moc. Může zplnomocnit někoho z rodinných příslušníků či známých, ale aby v **sociálních** službách zplnomocnil zaměstnance či přímo ředitele organizace, to je nemyslitelné. V tomto případě se zachází s velice citlivými informacemi, soukromými finančními prostředky seniorů, musíte znát PIN apod. Já osobně neznám zaměstnance, který by si toto vzal dobrovolně na sebe," svěřuje se Bardon.

Ústavy sociální péče trápí existenční problémy

Snížené státní dotace o 20 milionů, nevládný přístup pojišťoven a stále vyšší zadluženost klientů znamenají pro **sociální ústavy** vážné existenční komplikace. "Finanční prostředky nejsou takové, jaké bychom potřebovali. Ministerstvo by mělo zvážit, kde úspory hledat. Může to ohrozit naše klienty, ale také nás jako zaměstnavatele v dané oblasti. Myslím si, že to je ze strany ministerstva kontraproduktivní krok," říká na adresu Drábkova rezortu Bardon.

{relatedarticles title="Psali jsme:" articles="238127,233668" /}

Propustit některé zaměstnance museli v Domově pro osoby se zdravotním postižením v Bystřici nad Úhlavou, kde se snížení státních dotací projevilo na rozpočtu dvěma miliony korun. "Ze 147 našich klientů jich 101 nemá na plnou úhradu. Celkem 15% z důchodů jim navíc musíme nechávat na kapesné," popisuje další problém ředitel Domova **sociálních** služeb Liblín Petr Kounovský. Podobné potíže mají také v Tachově. "Stále více seniorů nás žádá o pomoc s tím, že na jejich příjmy byla uvalena exekuce. Se seniory se domlouváme a radíme jim, jak by mohli úhrady řešit," vysvětluje Bardon. Ten je šéfem tachovského centra **sociálních** služeb tři roky, přičemž se zadlužeností klientů se dříve nesetkal.

V případě **ústavů sociální péče** tvoří přes polovinu rozpočtu úhrady od samotných uživatelů služeb. Dotace z ministerstva činí zhruba 25% příjmu organizace a významná je také podpora ze strany Plzeňského kraje, která se pohybuje v řádech milionů. Výraznou roli ve financování **ústavů** by měly hrát také pojišťovny, ale to se zatím nedaří. Dle Bardona je postoj jednotlivých pojišťoven vůči pacientům macešský.

Co je to **sociální** karta?

Sociální kartu, kterou vymyslelo ministerstvo práce a **sociálních** věcí v čele s Jaromírem Drábkem, dostanou postupně všichni příjemci **sociálních** dávek s výjimkou důchodů a nemocenské. Automaticky ji vystaví úřady práce, o sKartu není třeba žádat. Na úřadech práce si kartu také budou muset lidé pobírající **sociální** dávky vyzvednout. Celkem půjde o zhruba 900 tisíc lidí. Mezi ně budou patřit lidé pobírající rodičovský příspěvek, podporu v nezaměstnanosti nebo podporu pro zdravotně postižené.

{relatedarticles title="Psali jsme:" articles="218595,216873,216129,208409,207376,207209" /}

Ptejte se politiků, ptejte se Vašich volených zastupitelů, pište, co Vám osobně vadí. Registrojte se na našem serveru ZDE

URL| <http://www.parlamentnilisty.cz/article.aspx?rubrika=1332&clanek=240848>

Název: Na prahu další desítky let činnosti Petrklíče v Ledči nad Sázavou
Zdroj: Havlíčkobrodský deník
Datum: 30.07.2012
Str.: 10

Číslo: 176
Rubrika: U nás doma
Autor: MUDr. Magdalena Chvílová Weberová
Odkaz: <http://havlickobrodsky.denik.cz/>
Zkratka zdroje: VVNH

Klíčová slova: služeb (10), sociálních (6), služba (3), službu (2), sociální, služby, sociálním, transformace

Na prahu další desítky let činnosti Petrklíče v Ledči nad Sázavou

Ledeč nad Sázavou – Narození dítěte je dar. Bývalo to tak stovky let. Filozofie dneška bývá trochu jinak směřovaná. Nad hodnotu života jako takového jsme povýšili úspěch, možnost "užívat si" a velice problematické právo na zdraví.

K základním právům člověka však patří právo na život – a to i na život, který je očima většinové veřejnosti hodnocen jako život s handicapem – tedy přinejmenším "jiný".

Někdy stačí drobná odchylka v genetické výbavě, problematický nebo předčasný porod a dítě, na které se čekalo jako na radost, přichází s nemocí. Očekávání a naděje nového života se změní v beznaděj a zoufalství rodičů.

Sny se promění v celoživotní tvrdou, nezměrně trpělivou práci na tom, aby dítě, které se narodilo s handicapem, mohlo žít uprostřed rodiny, v lásce, i když je doprovázená slzami a bolestí. Stejně může skončit vteřina nepozornosti v autě nebo při sportu a vážný úraz natrvalo změnit běh života.

Ještě 20 let zpět byla většina našich bližních s nějakou formou handicapu, nebo zdravotních obtíží "schována" za zdi ústavů. I děti s handicapem by měly mít možnost žít v rodině, vyjít z domova a dostat se do kolektivu, prožívat podobné situace a radosti jako zdraví vrstevníci.

Toto právo jim zaručuje Úmluva o právech dítěte a tato problematika byla řešena v květnu 2011 Výborem pro práva dítěte při OSN v Ženevě. O zajištění těchto práv usiluje Oblastní charita Havlíčkův Brod (OCH HB) prostřednictvím stacionáře Petrklíč v Ledči nad Sázavou již deset let. Celé desetiletí se pracovníci i vedení OCH HB snaží, aby děti a dospívající s různou mírou handicapu měli možnost k seberealizaci, podporu k soběstačnosti a rozvíjení vloh limitovaných závažností jejich diagnózy. Pobyt dětí ve stacionáři je nutností pro jejich socializaci a odlehčením pro jejich rodiče.

Stacionář Petrklíč vznikl jako jediný v regionu, kde tato **sociální služba** nebyla dostupná a do dneška není jiná alternativa k dispozici. V rámci stacionáře nejde jen o to, aby děti a dospívající byli na nějakou dobu mimo rodinu. V rámci práva na celoživotní vzdělávání je nedílnou a nutnou součástí nabídky **služeb** Petrklíče spektrum nejrůznějších činností a terapií. Ty jsou nutné pro komplexní rozvoj takto handicapovaných lidí a jsou naprostým standardem v péči i jinde v Evropě. Není to tedy vymyšlenost, ale běžná součást péče o naše spoluobčany s různou mírou handicapu.

Provozní náklady Petrklíče jsou léta v různé míře hrazeny z dotací MPSV a Kraje Vysočina. Dotace částečně kryjí pouze nutný běžný provoz a platy zaměstnanců. Pro ilustraci: V roce 2011 činily celkové náklady na provoz Petrklíče 3 028 978 Kč, příspěvek z MPSV činil 1 800 000 Kč a od Kraje Vysočina 313 400 Kč. Příspěvky od obcí byly celkem 241 000 Kč. V letošním roce je tento příspěvek nižší, protože Ledeč n. S. nepřispěla na **služby** svým občanům ani korunou.

Pobyt ve stacionáři je ze zákona **služba** připlácená klientem, a ten na ní dostává dle typu přiznané bezmocnosti od státu pravidelně určitý obnos, který má sloužit na úhradu potřebné péče související s handicapem. Od klientů bylo za r. 2011 vybráno 313 990 Kč, dary činily 305 650 Kč. Auta, která sváží klienty do Petrklíče, najezdila více než 70tis.km.

Dotace a příspěvky nepokryjí zcela náklady na pohonné hmoty a další provozní náklady spojené s provozem vozidel. Míra handicapu většiny klientů je taková, že je vedle řidiče musí doprovázet i další osobní asistent, což zvyšuje dále náklady na dennodenní svoz.

Finanční hospodaření je nutnou součástí výroční zprávy OCH HB ze zákona a je dostupné na jejich webových stránkách. Hospodaření organizace prochází opakovaně kontrolami ze strany státu i kraje. V civilizovaném světě je běžné, že na péči o své občany se podílí obec. I v ČR je obvyklé, že obec dotuje provozní náklady úměrně dle počtu klientů, kteří **službu** užívají. Především svoz, různé nutné formy terapií v rámci komplexní rehabilitace jsou převážně hrazeny z darů a z příspěvků obcí, odkud

jsou klienti přiváženi. Protože jde o **službu** náročnou na obětavost a nasazení pracovníků, tak je tato **služba** poskytována převážně neziskovým sektorem (nejčastěji diakonií či charitou).

Vzdělání pracovníků musí odpovídat požadavkům inspekce na kvalitu **sociálních služeb** a zákonu a jako odborníci jsou pracovníci trvale finančně podhodnoceni z důvodu nedostatečných dotací. Je pochopitelné, že míra finančních možností jednotlivých obcí je různá, ale většina obcí se snaží péči o své občany finančně a morálně podporovat. Vedení obcí (většinou) ví, že neziskový sektor se snaží na hranici svých možností o adekvátní a smysluplnou péči, která je jinak pro jejich občany nedostupná. Stacionář Petrklíč je jediným zařízením v regionu – klienti se denně sváží z okruhu 40 km – a potřebných, tak jak odrůstají děti, přibývá.

Proto bylo nutné rozšířit kapacitu stacionáře. OCH HB se tedy několik let snaží o získání dotace na stavbu nového, moderního stacionáře, který v sobě bude kombinovat péči o děti malé i odrostlé a formou terapií, výchovných a rehabilitačních programů bude naplňovat právo na celoživotní podporu a integraci těchto lidí do běžného života obce. Několik výtěžků celostátní Tříkrálové sbírky regionu bylo věnováno na přípravu projektu. Tyto finance jsou nutné jako vklad a nutná spoluúčast na počátek stavby nového zařízení. Tříkrálová sbírka však má svá celostátně daná pravidla a zúčtovací období. A protože se výzva k podání projektu Evropským **sociálním** fondem (ESF) odsouvala, přistoupilo vedení OCH HB ke koupi vhodného domku s bezbariérovým přístupem. Domek byl zakoupen proto, že stávající prostory v MŠ Stínadla již nedostačovaly a dohoda s městem stran úhrady provozních nákladů byla problematická a za hranou pravidel daných pro rozpočtovou kázeň. OCH HB by nebyla schopna dostat svým závazkům a pravidlům ekonomického fungování neziskového sektoru. Domek byl upraven standardně dle požadavků hygieny a dalších institucí a bude sloužit stacionáři po dobu stavby nové budovy. Stavba bude dotována z fondů ESF z 85% a městu Ledč n. S. přinese zařízení nejmodernějšího typu tak, aby byly splněny požadavky **transformace sociálních služeb** Kraje Vysočina (a ČR). O dalším použití domku ve sféře **sociálních služeb** se jedná.

OCH HB žádala v letošním roce o příspěvek na provozování **sociálních služeb** a komplex žádoucích terapií pro občany Ledče n. S. Žádost byla odeslána podle pravidel města Ledče n. S. a v rozpočtu organizace definována. Vedení města však navrhlo přidělit finance na úplně jiný účel, kterým je přestavba bezbariérových, OCH HB na vlastní náklady upravených, prostor MŠ Stínadla zpět na prostory MŠ. Tuto "úpravu" nemá OCH HB dle platné smlouvy s městem za povinnost realizovat – (smlouva o podnájmu nebytových prostor mezi MŠ a OCH HB z 1. 4. 2003). Tudíž OCH HB nemohla prostředky na tento účel ani přijmout ani čerpat. V tomto duchu bylo s vedením města opakovaně jednáno. Usnesením zastupitelstva ze dne 26. 6. 2012 byla OCH HB zbavena jakéhokoliv příspěvku na pomoc potřebným občanům s handicapem. Nejde o odmítnutí příspěvku, ale OCH HB je povinna čerpat prostředky prokazatelně, odůvodněně a přísně v zájmu uživatelů **služeb** a ne v zájmu přestavby prostor.

Většina **sociálních** projektů OCH HB prošla přísnou inspekcí kvality **sociálních služeb**, které garantují obcím i uživatelům zákonem požadovanou úroveň péče. Inspekce kvality **služeb** je jedna věc, dennodenní běžný provoz všech **služeb** OCH HB je věc druhá. Běžný denní chod všech **služeb** a zařízení není možný bez trpělivé, laskavé a obětavé péče pracovníků OCH.

Běžný chod a nutné spektrum programů nejsou v současnosti možné bez sponzorských darů a pochopení nejširší veřejnosti, která si již uvědomuje, že v situaci životní nouze a handicapu se může ocitnout kdokoli z nás pouhou nešťastnou náhodou. Pak je potřeba laskavosti, pochopení a kvalifikované pomoci. Dobré je, že tuto situaci neziskového sektoru vnímá dnes i většina představitelů obcí. Méně obvyklé už je, že se představitelé obce snaží činnost pomáhajících organizací omezovat a jejich práci nekvalifikovaně komentovat.

Do dalších let Petrklíče bychom mu přáli co nejvíce příležitostí pro děti s handicapem a možností pomoci pro jejich rodiny. Nejvíce bychom si přáli, aby na každého člověka (ať má jakýkoliv handicap či omezení) bylo pohlíženo s úctou a respektem.

Úcta ke každé lidské bytosti je základem evropské vzdělanosti a podstatou lidství. Dovolte, abychom "narozeninové zamyšlení" ukončili vyslovením hluboké úcty všem rodinám, které o své děti s problémem pečují.

Poděkování patří všem pracovníkům OCH HB a dobrovolníkům, kteří se o tyto děti a dospělé léta starají a všem, kteří jakkoliv – a to i jen dobrým slovem – stacionáři pomohli. Na úplný závěr si dovoluji citaci ze zdi slavné kliniky v Mayo v Minneapolis v USA: "Vyléčit někdy. Ulevit často. Utěšit vždy".

O autorovi: MUDr. Magdalena Chvílová Weberová, zástupce ředitele Oblastní charity Havlíčkův Brod